

41884

2000
ORIGINAL
PASTORAL

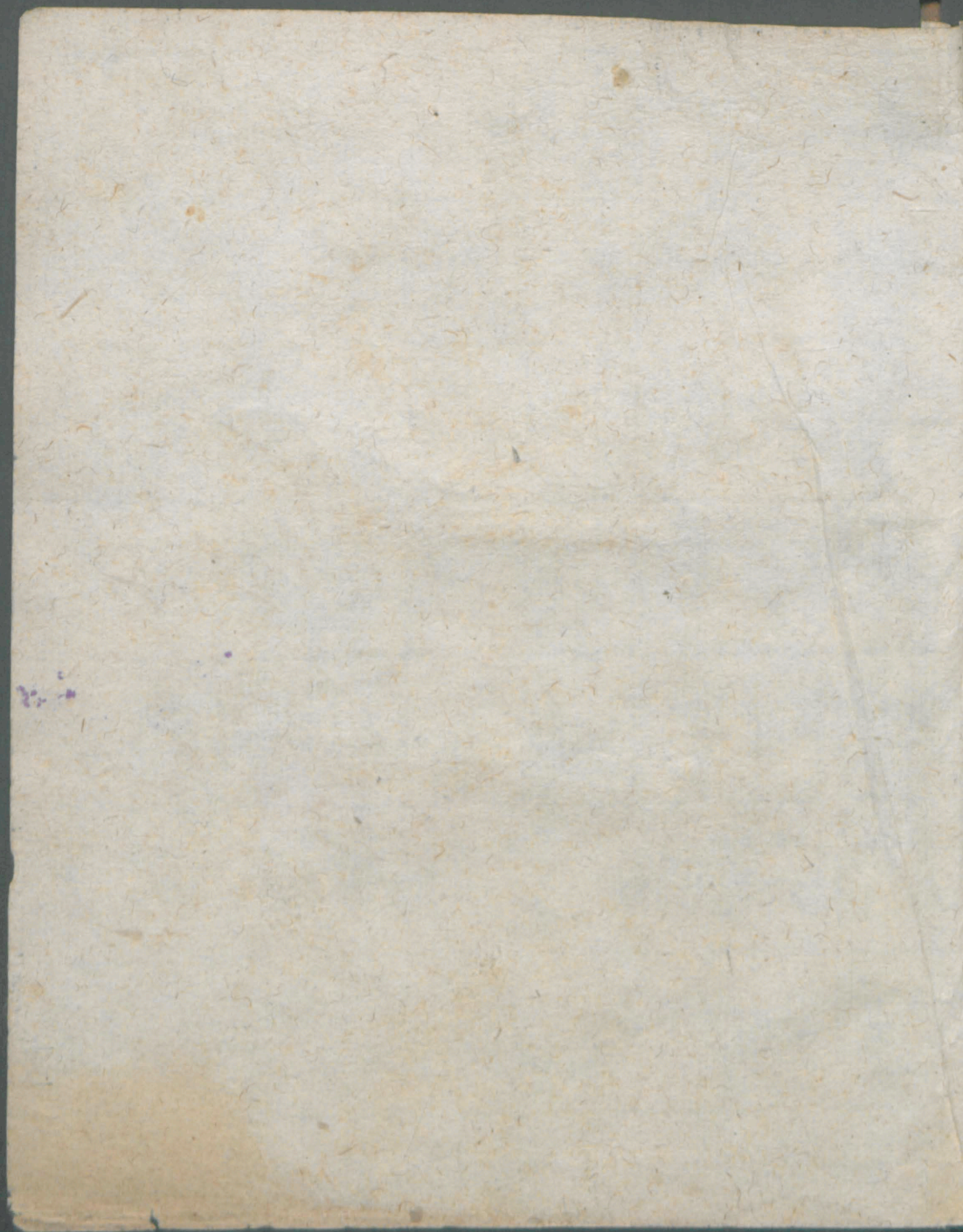
000068

N 44884

Sch 4148

KUx 4386

IBP 3878

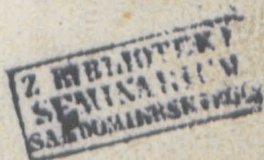

multitudo video mihi bellum inferri. bellum quoque pa-
rari. at tua in me amicitia. multorum deinde familiaritas et
comodum quod adolescentibus potest euenire me monet hor-
taturque cum diu instructa acies constitisset signa canere
Itaque longoante inceptas elegantias: epistolarumque ratio-
nem per ingenij facilitate compleui. ut satis facere possem
et tuis imprimis: et aliorum rogatibus me plurimum amo-
re afficiendum. habes igitur opusculum. atque in eo senti-
es formam illam quam crebro a me quesisti. secundum quam
et loqui poteris. et scribere dum voles! more illorum qui
quondam vixerunt prestantissimorum hominum. Et qua me com-
plexus es benignitate ea suscipias oro. legasque si dabitur
ocium: et liberum a negociis. arduisque rebus spacium. Tum
reuera quanti te facio cognosces Vale

Draefacio in elegantias Magistri Pauli Nautis

Cum epistolares scripturi essemus rationem mag-
nopere curandum duximus ut non solum eam
quemadmodum fieret traderemus: sed elegantiam
etiam quoque copiam perscriberemus. quam rethoribus sibi mu-
nus usurpant: aut eius ex officio manare videantur. In cas-
sum effluit. quispiam si conficiendas epistolas aggreditur. et ele-
gantiarum caret lumine. pessimissus est illi qui oculis. et debili-
tate quidem aggrauatis solem prospicere conatur. opus itaque
est: et verborum multitudine: et sententiarum que se habeant velut
materia: atque id e quo huiusmodi fit preceptio Maxime com-
ducere putabam hoc institutum nostrum ut quasi principium
quoddam: et quidem firmum traderet illud ipsum autem
in dictionibus ornatum benedicendi pre se ferentibus vel
maxime censemus atque etiam vehementissime profuturum
arbitror elegantiores orationum iuncturas quisque suscipiat
a ij

41894

In quibus tam memoratis officium est rethoris ac orato
ris Ceterum magna necesse est sagacitate illa acquirere
Cur hoc Nam ex intimis sapientie fontibus fluere maiori-
bus nostris visum est. pinde soluta nunquam comperta est: et
que arte referta sit eloquentia / quin alto: ac magno oratore
ex ingenio summi sapientissimiq; viri nec certe vulgarium
assentioz opinioni / qui loquaces vocitant disertos: et fe-
minaruz more verbosos facundos putant. in hijs queq;
preceptionis vicia videmus. qui cum vacui sunt cufuis art
nec modum ipsi ponunt garritus sui. nec utilitate loque-
di ullam presequuntur illoz / odiosa est: aspernandaq; oratio
at ne nimis remote fluat locutio nostra. ad institutum
redeamus redimire volumus scribendi munus: et tanquam
fiorum amenitate aspergere. atq; ut veris tempore me-
dio et visu delectabilis est germinis aspectus. et lectores
reddit intuentes / quos dira hyemis atrocitas fatigabat.
sic quoq; post barbarie quorundam: postq; talium inep-
tias delectationem prestabit opera nostra. quod autem dis-
crimen inter concinnam sit: pedestremq; orationem intel-
liges si philomene post concentum bouis mugitum au-
dis: post tenebrarum obscuritatem in lucem progredia-
ris. quod cum attingamus non e puteo quodam / aut ris-
uo nonnullo aquam hauriemus / tamen si fluentem pre-
stat limpha: sed scaturientis tentabimur ortum flumem elo-
quentie delegerimus. itaq; et nominis erit nobis: et aucto-
ritatis emendata ciceronis nostri traditio. atqui cum pu-
lstrauero opera eius ut fert ingenium preter elegantio-
res in tractatulum compendio traducam. Neq; quicquam
obmittam / quod ad eius vel formaz pertinere. vel con-
ducibilitatem videatur. siquidem polliceor aut parum
aut nihil mea ex inuentione adiungere / eo dempto quod pre-
cepta que persuasurus in hoc negocio venio / et que spar-

LIBRARY
UNIVERSITY OF CHICAGO
1911

sparsim in pluribus habentur et libris: et epistolis anne
ctam: ac plane componam. et consimilia his pro amplio
ri intellectu velut exempla perficiam. Impugnatis vero ce
ronis dicta ceteris antepono quandoquidē et ipse ora
torum lux putavit: atq; fons floride quidem eloquentie
deinde salustiani miscbimus flosculis. ac preterea diser
tissimi quintilianī comptam institutionem non asperna
bor: ac postremo haud parum ornatus ex virgilio the
rentioq; summa industria adiungam. Tum quoq; edi
tio nostra maximorum autorum liceat nitore. Neq; hāc
aggressi sumus puinciam quasi perfectis quispian dare
mus. sed quoniam incipientium esse debet ut iter aliqd
quo arrepto ad cacumen eruditissimozū ascendant. mul
toz querela est non inturia fortasse/ q̄ cū ex varijs codi
cum lectionib; tedio afficiantur. deinde in desperationem
tanta ex fatigatione cadunt. equidem cum illi nostro hu
ic libello adherescunt qm̄ facillimum habebunt aggress
sum/ non modo ad litterarum ornamentum: verū etiam
quod amplius ad elocutionis legem. eruntq; et copiosi
cum loqui voluerint: et graues in omni sermonis p̄cep
to verumq; q̄ plurimos sentio/ qui labori meo detrahūt
et quam ego assūmo lucubrationē multoz gr̄a in peius
vertunt faciunt inuidozum more: omne q̄ alijs in vtili
tatem pergit odio persequunt maxime autem his acci
dit qui ad nullum acumē humanitatis aspirare: ac scan
dere queant. si quidem hebetis illi rationis sunt: ab omni
q; eo qd̄ latinitatis obseruantiam hz proorsus abiendi:
ac penitus propulsandi. nō litterarum sunt amatores:
sed hostes. non veri cultores. sed inficīe non comptum
diligunt sermonem: sed barbarū. atq; quod deterius est in
has solum prozumpunt voces quas natura. obtinuerūt
contemnunt quidem et despiciunt quātiq; eruditionem

nihil a beluis differunt ! que sonitum faciunt disciplina
 carentem . sed age maledicāt vt libet. non em̄ q̄ mereoz
 faciunt sed q̄ solent. eoq; magis floccifacio illozum oblo
 cutiones / quo manifestus est ipfos illos nulla ratioē ho
 nesta: verum inuidia inductos at quid dicam nemo cer
 te vnq̄ natus est qui omnibus placuisset in his que ad
 excellentiam pertinent virtutis. et cum commune sit vici
 um. et plerunq; mentibus inheret: et latissime patet mi
 nime miranduz censeo / si mihi: modo id contingit / q̄ per
 multis antea acciderat. hic mortalium error ē: non pau
 ci ambiciofitate eriguntur. et quanq̄ omnis demencia i
 eos habet imperium / cupiunt tñ vt nemo ipsis esset / aut
 doctior: aut litteratior . hū plus labore quodam agitāt /
 videantur vel sapientes: vel eruditi qm̄ q̄ sapientiā pos
 siderent. o stultam o pphānam: a mentemq; mortali 13 co
 gitationem. o in faustum: ferunq; laborem. qui longius
 recedit ab honestate: et ad dedec⁹ ignorantiaq; 7 quanq;
 irreligionem proxime accedit: quippe tam vecordem au
 tumo neminem qui hos ipos mediocriter deuiare dicat
 Nam si ignorantia facerent tolerabilior esset defectus: ve
 niaq; danda cum uero obstinatia quadā agūt stomach
 andum est sanis ingenijs . sed qui errant nescienter dis
 ciplinaz cognoscunt / si quando ingenium releuant: et lu
 men tenebris esse iocundius pfitentur. atqui detractato
 res illi nulla p̄uastione ab errorib⁹ abduci valent suis.
 similes sunt illis qui ceci nascuntur ! etiamsi in solem
 ducuntur nihil luminis percipiunt . Sed quid tam lon
 gum produco de abiectis illis: seruilibusq; sermonem.
 plus em̄ a sapientum consorcio: conditioneq; amouendi
 sunt / qm̄ contagiosus grauissimo morbo confectus a san
 nis hoib⁹. vllipendō eoz locutiones: et vt floccum vesti
 menti mei nihili facio. quāobrem: nāz vt canes rabidi ex

fuit p̄uastione p̄uastione
 dicitur q̄ dicitur q̄ dicitur
 fuit q̄ dicitur q̄ dicitur
 fuit q̄ dicitur q̄ dicitur
 fuit q̄ dicitur q̄ dicitur

200. *Primo*
Varietatem gignere videantur. hec quidem hactenus de
primo precepto)

¶ Ut clare sint et breues
scribentis orationes.

15. 18
Et vehementer supeditat lucide sint. ac clare scri-
bentis orationes. haud quidez illi parum errāt: /
qui obscuram faciunt abstrusamq; verborū p̄structionē.
et quozum labor in eo est / vt nouas habeat minusq; vsi-
tatas dictionēs: hī faciunt informes: et siccas epistolā. et
ad aridum ielunūq; veniunt dicendi genus q̄ illis au-
cidere et maxime video qui nulla oratorum precepta no-
uerunt. sine cuiusq; artis miniculo / aut inconficiendas
ruunt epistolā aut concinne exquisitēq; loqui p̄sumūt
et em cogunt ex varijs scripturis remotissima ab vsu vo-
cabula. et quo inuolutas magis conficere queant: tene-
brosasq; locutiones / rentur et hī quoq; compcius flozi-
di usq; vel scripsisse: v̄l locutos fuisse. q̄ lōge: lateq; abē /
a nostrorum ⁊ doctrina: et consuetudine utendū plano
sermone vt mūmo cui est publica forma. odium parit
si obscure confeceris et demonstras te parū legisse. et q̄
legeris fortasse non intellexisse. perispicum igitur sit lu-
cidumq; conficiendū ^{afficiendū} vt cum iocunditate audiat̄
et complectatur animo sine difficultate. sic splendidiores
fiunt eplē. et vehe mentius relucebūt oratorum dignita-
te. atq; adhuc alia est ^{de uarijs} deuantium conditio. Nempe non
paucos reperi qui lōgas faciunt verborum structuras.
multa interponunt inter p̄cipuum suppositum: et q̄d si
ibi oppositum adūctur reputantes vim nonnullam in su-
sis contineri clausulis. at longe secus est. Nam interposi-
tio tam vaga signum est: atq; adeo manifestum expertes

*Id est si quis dicitur
in epistola p̄cipuum dicit
et breues et clare sic dicit
tibi in ad erudiam artem
rationem vbi dicit p̄cipuum
p̄cipuum si quis dicit
epistola et p̄cipuum dicit
epistola p̄cipuum et dicitur*

hunc ipsum fuisse rethorice discipline • breuis precepto
plurimum decoris obseruat honestiorem reddit artificē.
quo pacto? quia sic artificiosissimum demonstrat edicio
sua. atz ideo consultissimum est breuitate quisqz vtatur
ad litterarum ornatum)

**De ratione pūctandi:
speciebusqz eiusdem.**

Intimum est preceptis illis multumqz vtile de
punctandi ratione in apertum aliquid ducam?
Proditurum id vnum est et ad dicendi legem: et ad mu-
nus scribendi: porro nobis iam neqz ab re succurrit com-
pertum esse vt doctissimi et in arte hac clari viri eminen-
tissimam longe scripturam intelligere nequerunt. Neqz
ad scribendi tantum operam. sed etiam in pronuntiati-
onis forma dicentis spiritum corroborat! vinqz dicendi
amplificat. et velut lumen quoddam orationi prestat.
quo cicius iam apciusqz percipiatur ab auditoribz. octo
igitur punctationis species existimo! quibus et nostro tā
euo maxime vtimur **S**uspensiuus virgula est simplex
quam ponere consueuimus quando nondum sensus p-
cipitur verum vt spiritus vim habeat libertorem inuen-
ta est **C**oma punctus est! supra quē cadit virgula: eius-
qz est cōditiois sententiam fere completā designet pōt tñ
scribentis quiptiam adiungere intentio **C**olon. integrū
nominat sensus terminum! si qñ apponere quid in ea re
minime placuerit punctus aut est planus. at interroga-
tionis grā punctum collocauerimus! cui quasi cornu ap-
poritur; **M**embzum vocito posituras duas! quādo cō-
functionibus orationes annectuntur. aut si ornatus cā
coniunctiuum illud obmittitur. Nempe penthesim ap-

*Mus punctandi ad p. 98. ut
p. 99. lib. 1. p. 1. dicitur. hinc
di. facit ad. intelligit
p. 100. p. 1. hinc
p. 101. p. 1. hinc
p. 102. p. 1. hinc
p. 103. p. 1. hinc
p. 104. p. 1. hinc
p. 105. p. 1. hinc
p. 106. p. 1. hinc
p. 107. p. 1. hinc
p. 108. p. 1. hinc
p. 109. p. 1. hinc
p. 110. p. 1. hinc*

pellamus si alient quid insentētia principalit claudit. eius
q3 for na ptribus lune nota: ac clara est. Et cuz precipua
quedā pars cōpleatur assignatur piodo minori. est vero
punctus caudā infra ptractam cōtinens. maiorē vto
tocius in fine operis: ac calce locamus. cū nihil deinceps
faciendā. atq̄ suis vnumquemq3 ex figuris cōgnoscm?

Suspensiuus |

Loma !

Lolon °

Interrogatiu? ?

Membrum :

Parenthesis ()

Periodus maior)

Periodus minor ;

Sed in hoc plane patescunt ex emplo. Sūt q̄plu
rimi mortalium studio optimarum artium de
trahentes: quasi indignum sit ingenio homine: qua in
ducti malitia p̄ceoz: reoz equidem nihil suauius: nihilq̄
magnificentius (si maiorib⁹ nostris credendum est) hac
disciplina: velim itaq̄ paucis perscriberes qualis ipsa (ti
bi videretur)

Blanco mortēna fornicali suo amando S. D.
D. Legi eplam tuam: qua me allocutus: vario
sermōe. placuerūt mihi que scripseras: vno deni
pto. quia floccifacis punctandi rationem: que et loquen
ti necia est: et scribēti. quis em̄ p̄ceoz: vel recte distinguē
di modum in sententijs: vel pronuntiandi possit habere
formam: nisi punctis interpositis vtatur in orationibus
siquidem positura hec oratiōis diuidit partes: scribentis
intentum ostendit: et defatigatum spiritum reficit. **L**e
oratum facio: hanc abicias opimonem: et vestigia sequa
ris maiorum nostrorum qui (vt codices eozuz testant)
plurimi fecerunt p̄ctorum; vtilitatez tum lucidus eris

primo preponimus cum alteri velut dignitatis: et ex-
 lentie signum tum. Illa duo si equalia rentur inter se am-
 bobus tum pponim⁹. accidit quidem specificationis grana
 principio tum locamus postea tum que oratio venusta
 tis permultum ostendit exemplo hec patefiunt. Nam
 cum in sermone quotidiano tum in senatu palā sic egit
 causam tuam. q̄ obrez omnes cum secunde res sunt tum
 maxime secum meditari oportet! quo pacto aduersam
 erumnam ferunt Sic scipio vt auus hic tu⁹: vt ego qui
 te genui iusticiam cole: et pietatem que cuz magna in pa-
 rentibus et p̄p̄nquis tum in patria maxima est. Et illū
 Quintiliani quem cum amicissimuz nobis tum eximie lit-
 terarum amoze flagrantem. pro altero p̄cepti membro
 inquit quintilianus rethorice in latinum transferentes
 tum oratoriam. tum oratricem nominauerunt Et istud
 ciceronis et solitudinem fugeret et socium studij queret.
 tum discere vellet tum audire tum dicere. atq; eiusdem
 tum causa vite: tum multarum causa rerum que ad vi-
 tam pertinent. Nunc de extremo membro illa ponimus
 cognitionis causa Querebatur (verbum Tully est) digi-
 tur tum cum illa videre cepisset extingui. Et hoc pariter
 et vt turpes sunt qui efferunt se tum cum veneris frum-
 tur voluptatibus. Et id perpicuum quintiliani. tum vt
 maxime formidanda cum simulandi nescia est Neq; ig-
 norandum est vocabulum tum crebro locari vt t̄poris
 specificationem importat. quo sic posito nihil exigit aut
 ante. aut post se vt tuz est catho locutus! quo erat nemo
 fere senioz temporibus illis: nemo prudentioz.

*In fama cui etiam id v
 affiam*

*Quid ager videtur mouere
 vult q̄ secūdit. p̄liou*

*Eximie d̄ q̄ cepti
 et q̄ calys vbi plerum
 eligere thiodor dicitur cor
 d̄ ut q̄ d̄ d̄ d̄ d̄ d̄ d̄
 m̄ m̄*

De negationibus

De varia significatione p̄ditus atz affectus

^{u. dicitur dicitur} ^{Sc. figur.}
 Reditus quoq; et affectus variam sibi vsurpat
 ab adiunctis significationem itaq; et in bonam ⁊
 in malā ab adiectis rapiunt gr̄e vt p̄dit? sū bono p̄dit? malo
 valet em̄ h̄eo bonū: h̄eo malū verūtñ p̄positōz nō requirit
 et: gic at̄ affectus. vt ego sū a rege magnis honorib⁹ affe-
 ctus. ⁊ malo rarior vsus est Licero p̄silla nisi vō vnuz
 me vis ferum p̄ter ceteros: me asperum me inhumanuz
 existimari / me singulari immanitate: ⁊ crudelitate. Idez
 p̄ rabirio / Senectute affectus morbo p̄ditus.

De tantum et quantum Tantū et quanti

^{u. dicitur} ^{u. dicitur} ^{u. dicitur}
 Eterum tantum quantum correspondentiā haud
 impositam h̄nt quarū vna in oratione cuz fuerit
 ornatisime q̄ et alia sequit̄. ac postremo positavelut mē
 surant quānitatemq; manifestat p̄tōz. vt tantū conten-
 dere in re publica quantū pbare tuis ciuib⁹ possis. Il-
 li p̄simile est si dixerim⁹ ego tantū tibi tribuo quāntū mi-
 hi fortasse arrigo Neg; minus pbaleratum ē tantū quā-
 ti intermiscere! que sic posita: aut declinationē abiciunt
 aut ea quidē in a. iuerbia refringunt. decorem em̄ q̄ vehe-
 memētissimum adducont siue alterum soluz. siue ambo
 collocent̄ ac hijs manifestemus ōzomb⁹. Id si tu tan-
 ti facies quāti ego sp̄ iudicauit faciēdū esse facis sapiēter
 Sz impossibile ē quanti faciemus et ego ⁊ frat̄ meus. vt
 de quanti apud me sis. vt hec igit̄ obmittam q̄ mihi tan-
 ti existimāda sunt. laurentius valla in elegancijs suis ar-
 bitratur quibusda n̄ iungi i genitijs verbis q̄ alijs nul-
 lis conuenit dictionibus vt sunt hec quidem verba emo-
 ven-do venundo mereoz comparo estimo ta; o constar cō

*Reditor tibi h̄o qm
 d. dicitur qm p̄dit⁹ h̄
 in p̄dit⁹ p̄dit⁹ h̄o qm
 qm ego vult⁹ p̄ter affect⁹*

*Idem tibi in p̄dit⁹ dicitur
 p̄dit⁹ ⁊ p̄dit⁹ qm dicitur
 dicitur*

*Idem tibi tantū facit
 tantū est tantū p̄dit⁹ p̄dit⁹
 ad dicitur qm dicitur
 dicitur dicitur qm dicitur
 dicitur*

*Reditor
 dicitur*

*dicitur
 dicitur
 dicitur*

251
Dico postulo: et si qua sunt alia similis horum significati
onis.

De non solum non
modo non tantum.

252
Tunc hoc etiam ornatissimum censeo cum secundum
excessum/nonnulla adinvicem ppantur aut cuius
attribuatur cuius aliquid vel commendationis: vel turpi-
tudinis ratione: primo preporimus clausulas non modo:
non solum: non tantum postremo autem quod splendidum est/verum etiam
sed etiam: sed quod. ea quidem preceptio creberrime a Tullio
et aliis fere omnibus oratoribus videtur. ut cuius senex nihil nisi
de affricano loqueretur: omniaque etiam non facta solum sed etiam
dicta meminisset. Sed ut pecunie querere non solum ratio
est: sed etiam collocande/que perpetuos sumptus suppe-
ditat/non solum necessarios: sed etiam liberales. Me ego
non modo audeam sed etiam videam.

Ex sententia habere: aut ex voto.

253
Dignitas est oratio: dummodo velis habere exsententia. aut ex
voto. pro eo quod est ex voluntate. aut secundum volun-
tatem/accepit habere ne uxorem ex animi tui sententia.
Et alibi ad omne votum fluente fortuna lasciuat oculum

Do tibi litteras: do ad te litteras.

254
Aliud inuenustum est quid intersit noscere inter do
tibi litteras: atque etiam do ad te litteras. quoniam do tibi
ibi ad alterum ut dederas. do ad te quia tibi scripserim. que
duo tamen sepe coniunguntur. Cicero dedit ad te litteras. Et salu-
stius volturcio litteras/ad catbelinam dat.

¶ Atq; adeo.

Etq; inamena obseruatio est cum positum aliqd
hac quidē clausula atq; adeo augeatur vt nō so-
lum mihi. s; etiā atq; adeo multo poti⁹ natus sum patrie
Eoz autē castroz impatozem ducemq; hostiū intra me-
nia: atq; adeo in senatu videm⁹ Qui de hui⁹ vrbis atq;
adeo orbi terrarum extio cogitent C

¶ Quomō positius pparati⁹ et
suplatius ornata pfiunt orationem

¶ Tunc de gradib⁹ loqui compatiōis nō erit si vt
le. more pferim quo psuerūt oratores vti poss
tū em dū exaugere volum⁹ p sibi pponimus/ pparati-
uo autē longe: vt mltō suplatiuo qm̄ dum tñ p valde ac-
cipit. sin p quantū accipim⁹ iam nō suplatiuo: sed possi-
tuo meli⁹ pponim⁹. itaq; in hīs quidē gradibus est ra-
tio habēda. fallimur cū grāmaticoz Nudum sequimur
morem. itaq; illa qui ppare voluerit noīa cū prefatis cō-
posita dictiōib⁹ hoc mō efficiet/ pdoctus longe vt multo
doctior q̄ doctissim⁹ p similibus longe vt multo similior q̄
similibus longe tñ rectissime suplatiuo adiungē possim⁹
¶ Illa oīa exēplō manifestem⁹. vt pdoctis in studio hūa-
nitatis fides adhibenda est mltō doctiores quondā fue-
runt Salustius memoriā nrām q̄ maxie longā efficere
Licero in padoris Socratica longeq; verissima. atq; etiā
puenustum apparet vt positiuo p qm̄ pponat vt socrates
ppter sua in me beneficia mihi p q̄charus ē. verūtñ illd
ignorādū nō ē suplatm̄ sibi quisq; asciscit relinquere at vt
oīs vt cunct⁹ positiuo vt optim⁹ quisq; sapiētissim⁹ quis-
q; p eo q̄ ē vn⁹ quisq; q̄ ē bon⁹: ac sapiens / vel oēs boni
et omnes sapientes Non enim licet dicere boni quisq; et

sapientes quisq; nec omnes optimi: et cuncti sapientissimi
ni Q si suplatiu⁹ in alto casu qm quisq; ponit s'lr. dicen
dum arbitroz / vt maxio quisq; animo diuicias respicit
valentissimi quisq; corpis longe abest a sapientia.

¶ Quomodo differenter nedum et
non solum orationem exornant.

Edum et non solū differēter orationez venustatē
quoniā nō solū / Id q; in min⁹ est postulat vt sup
dicim⁹ nedū vō q; pluris videt. verū nedū periti posuere
vel cū duo vno vbo claudunt: vl' due sententie sua seoz
sum vba recipiūt. pmo sic funderē p te sanguinē neduz
pecuniā Scdo talit funderē p te sanguinē nedū pecunt
am tibi crederē / sed negatiue hoc mō non perderem p te
obulum nedum sanguinē Item non crederē tibi obulū
nedum sanguinem p te effunderem.

¶ De exornatione p̄ nomina

Ronomina simul locata et aptis q; locis vebe
menter decorant vt apud quintilianū / tpm illud
q; in se rationem nō habet in rōne verset. Liceroiq; vero
more scribunt: et institutis ciuilib⁹ de hys nihil est p̄cipiē
dum illa em̄ ip̄a p̄cepta sunt. dicim⁹ ei et ornate ille ipse
vl' ip̄e ille is ip̄e Tull⁹ in lilio itaq; tū sceuola cū in eam
ipsam mentionē incidisset. atq; etiā perpulchre quippiāz
interdum interponit vt in hanc quidē ipsam sententiam
Licero incidit. Socrates ip̄m quidē illum thesauruz in
mare comecit.

¶ De venustate discordie relatiui cū aīcedete⁹

b ij

Equoz autem in re latuis : atq; exornationibus
suis pent? Laurentiū de valla/qui de ipis i hūc
modū locut? relatiū frequēter non respondet antecedēti
neq; in genere: neq; in numero. vtiq; cū reflectit eius sen-
sentia ab antecedēte ad psequens substantiū de masculis
no in neutrū vt salusti? Est locus in carcere qd tullianū
appellat. plinius In coitu vero lune. qd interlunium vo-
cant cū apparē desierat. Mutato etiā numero vt Cicero
quib? tandem gradib? romol? in celū ascendit hys neq;
isti appellāt bona. de masculio in femininū vt idem omēs
tenues. atq; humiles/que maria in pplo multitudo est sibi
presidiū paratū putant Et virgili? nec partē posuere su-
is/que maria turba est. Manente quoq; genere videtur
fieri quedā mutatio Ut quintilian? vbi vero vniuersas
familias fama extingit/ q̄ maxima ps est inanes domus
sitū ducūt e diuerso feminis in masculinū nō mutato nu-
mero Salustius ea fines hz ab occidentē fretū nē: et oc-
ceani/ ab ortu solis declinē latitudinem/ que locuz catha-
batimon incole appellant Mutato etiā numero vt quin-
tilianus resistam hys qui obmissa rerum qui nerui sunt
in causis diligētia quodā inani circa voces studio senes-
cunt Et alibi supplicatiōes qui maxim? honoz victozib?
bello duobus dat/ in toga meruit de neutro in aliū gen?
Salustius ipse ex flumine. quaz proximā opido eē aquez
supra diximus iumenta onerat/ mutato etiā numero vt
liuius auxur fuit que nunc terracine sunt vrbes pna in
paludem. aliquando sine vllō certo antecedente. Ego q̄
felicissima vel lassitudo: vel sacerdas est virtute consenti.
diuersum huic ē cū dictio respōdet antecedenti / cum de-
beret rñdere sequēti substantiuo vt apud. virgiliū at pu-
er ascanius cui nūc cognomē iulo liuius Scipio cui af-
fricano fuit cognomen Qui mod? p dñm licet frequen-

eloz sit / tamen non huncq̄ et nominatiuo / qd̄ est magis
 naturale utimur vt cicero argētari⁹ sext⁹ claudi⁹ cui no
 men formio. Et quintilian⁹. Notū ē quid gliconi accide
 rit cui spiridon fuit cognomē neq; p̄ relatiū mō sed etiā
 citra relatiū / echira ē huc nomē fabule / p̄ dñm vt litius
 libro p̄mo faustulo fuisse nomē ferūt. Et solm⁹ de mira
 bilib⁹ lapis iste in aquis mollis ē / humo durat exēptus
 nūq̄ duo siml̄ repiunt. In vniōib⁹ nomē dat̄ hec de diō
 est / et accio sua natura vt antecedēs sequat̄ casū relatiui
 relicto suo. vt apd̄ virgiliū vrbem quā statuo v̄ra ē / sub
 ducite naues oratores aut postponūt antecedens quale
 foret quā vrbē statuo v̄ra ē vt apd̄ ovidiū cecidē manu
 quas legerat herbas. Et quale ē quintilian⁹. Timeo ne
 quos porrexerim cibos venena fiant. In quo ē habita rō
 ventisatis. vt relatiū et añs sint in eodē casu. Sz sepi⁹
 antecedēte postposito: quāq̄ apd̄ ciceronez nōnulli illud
 in salutū sic legunt / nūquid eos quos ptulit scipionez
 et metellos ante fuerint / aut opiniōis: aut glorie? **Quis**
 dam legūt nūquid hū quos ptulit quidā nunqd̄ quos p
 tulit. Tale ē in euāgelio s̄monē quē vos audistis non ē
 me⁹. **Q** i greco ē in fonte ē s̄mo nō s̄monē vñ interpres
 noster tñsferens. maluit latine q̄ grece loqui / nec ignoro /
 qualia impiti in hoc euāgelij loco disputare solēt p̄fecto
 nequaquā sic disputarēt si grecā linguam mediocrit̄ la
 tinam p̄fecte tenerent. In tali s̄monis genere vñ idēz no
 men repetem⁹ / vñ accm̄ in debitu⁹ casum resoluim⁹. Nā
 vtrūq; fieri exemplis cōperimus. Siquidē ita frequē
 ter locuti sunt auctores. Quas res tibi tum terra cum
 mari nuper missi. hec res sunt cū fratre cōmunes vel hec
 sunt tibi cuz fratre cōmunes vel ex eis aliqua cum fratre
 com muncabis. Et idem perceteros casus vt quarum
 rerum non indiges eas res donabis mihi vel mee erunt

*Dul. sup. huncq̄ in
 andia populo. et place
 rit quos huncq̄ fabulis*

*D. huncq̄
 huncq̄*

*metell.
 fuit
 20. m. m.*

(h) p̄ 20. m.

*h. qd̄ accio etiam
 in infamia sicut y p̄ hunc
 Dalmy ad q̄. huncq̄
 quidā rapit a clausura vi
 rō qui quidā dicitur
 apud hunc q̄. huncq̄
 tōa cum affuit tūc) in
 salustian*

*h. p̄ hunc dicit p̄ hunc q̄
 dicit ad latinatōem
 huncq̄ intelligit p̄ hunc q̄
 huncq̄ p̄ hunc*

Vel hęc res auxilio mihi esse poterunt. Et ita multis mo-
 dis per casus variare orationem licebit. **Licero** plig-
 rio Sed hoc modo concedo / vt quibus rebus glorie
 mini in vobis / easdem in alijs reprehendaris Et paulo
 post quortus em istud quisq; fecisset . vt a quibus partis
 bus in dissensione ciuili non esset receptus . esset etiaz cũ
 crudelitate relectus ad eas ipsas rediret Idem tñ in re-
 thortis inuistratus **Sulpicius** cui paulo ante omnia cre-
 debant eum breui spacio non modo viuere sed etiam se-
 peliri prohibuerūt . illud magis poeticuz quale apd ora-
 tum quinto carminum / quis non malarum quas amor
 curas habet hec inter obliuiscitur Et idem in satira qui
 sit mecenas vt nemo quam sibi sortem seu ratio dederit
 seu fors abiecerit illa contentus viuat .

*Deus per
pau*

**¶ Quale discrimen sit inter ago
 habeo refero: ac reddo gratias . |**

Sic em locutus **Laurentius** agere grās est ve-
 bo / qd quidem barbare dicunt regrattor habere
 grās est in aio cũ memorē accepti beneficij mentem: ani-
 mumq; habeo: et inuicē gratificandi voluntatez . referre
 siue reddē grās est facto . vt si tu a me subleuat⁹ . aut pe-
 cunia: aut p̄trocinio: aut manu altoue sb̄sidio . vicissim
 me aliquo mō subleuaris grās retulisti: reddidistiq; licz
Seneca nolit malas referri posse sed reddi **Licero** tñ in sa-
 lustiū ap̄t Nam q̄ ista in vsitata rable in vxorē et fillam
 meam inuasisti . que se facti⁹ mulieres abstinerunt a vi-
 ris . qm̄ tu vir . a viris . satis docte : ac perite fecisti . Non
 enim sperasti me mutuan tibi gratiam relaturuz vt vi-
 cissim tuos compellarem . Quam q̄ **Licero** nūq̄ fere ap̄t
 reddere gratiam sed referre pozzo hoc exemplum in ali⁹

*Deus per
pau*

*Illud partē laudā p̄re
 rar informā dūq; p̄ca
 que cozepti sūt in q̄t
 loq̄di t̄ ceteris p̄ca
 videt̄ t̄ sū intell̄cibile
 vnde sū inf̄p̄bat̄ nō a
 quēstōre
 Seneca in q̄da ep̄stola
 grās reddi q̄ nō videt̄ vbi
 nō q̄ si aduicē p̄ca
 reddere nō p̄ssit
 Quis intell̄ctus p̄t accōre
 De la dūta d̄stina sū
 nō reddendo p̄ssit
 Sicut gratia d̄stina*

am quoq; vsum attuli. q; videtur significare gratiam etiam
am verbo referri / non soluz facto. Sed multum tamen
differt ab illo agere gratia quo tantu inuit confessio accl
ptentis beneficium. Qui vero refert gratia reddit bene
ficiu. et interdum maleficiu siue facto siue dicto. quonia
dicendo nonnunq; psumus eoz at; faciendo. plancus ad
Ciceronem immortalis ago tibi gratias: agamq; dum
viam. nam ^{deus in laqueis} ^{in laqueis} me affirmare no possum. Tantis
em tuis officijs non videoz mihi respondere posse. Ecce
respondere officijs: et satisfacē beneficijs / est gratias refer
re. Ceterum frequentius est refero gratia qm habeo gra
tiam. Itē frequentius habeo gratiam qm ago gratiam
vix em audiuim? ago gratia. sed gratias et raro refero
gratia: sed gratias. Lutus rei testimoniū est illud Tit
livi / factatusq; tādē complexu filij renūciatē inquit gra
tias regi me agere / referre gratiam aliam nūc non pos
se quā vt suadeam non ante in aciem descendat / quaz vt
in castra me redisse audierit. dicim? item ago grates sed
sepius apud poetas / qui necessitate versus ago gratias
dicere non possunt. non nunq; etiam apud oratores vt
ciceronem aliquantoz post suspexit ad celum et grates
tibi inquit ago summe sol: vobisq; reliqui celites nisi le
gendum est gratias et non grates pro eodem significa
to: siue pro eo q; est reddo gratias. seneca intragedia
que inscribitur agamenoni dixit: reddunt grates tibi
grandeu: lassiq; senes / compote voto reddunt grates
id est vt ego interpretor agunt grates. quis enim referre
possit gratias deo. q; etiam fando nunq; cognitum ē. p
ter qm apud quosdā recentēs / nisi barbare loqui nescien
tes Sed gratias agimus. Raro etiam gratiam dis ha
bere dicimur: quotiens agnoscimus apudq; nos ipsos.

Ego in videri reddere me
am facultate qd. b. f. f. f.
ad eoz p. d. n. h. l. q. d. d.
ad p. f. f. i. p. f. f. p. f. f. p. d. f. f.

capitulum
genitulum

capitulum
genitulum
capitulum
genitulum

capitulum

fatentur ab illis beneficium accepisse citra spem gratias
referendi vt in andria pol dis habeo gratias / q̄ impari
undo aliquot affuerūt libere.

¶ Quid titubo: nuto ac vacillo scant

Inustum est plene quidē: atz p̄fecte noscere quid
titulo nuto et vacillo scant plurimuz splendescē
orationē faciūt dum apte locent̄. Titubare igit̄ ē insitē
pedib⁹ non posse / vt sunt. aut ebrii aut infirmi / vulnera
ti crepitiq; senes. vt apd̄ quintilianū at non tua culpa
fama cepit sed vulneratū iugulasti: titubantē strauisti: fu
mantem incendisti. Trāsfertur etiā ad animuz vt apud
eundē neq; vilia vnq̄ tanta fuerit dicēdi facultas que nō
titubet: aut hereat quotiens ab animio verba dissentiunt
Nutare ē alicui⁹ rei malū fundamētū habentis ruinam
p̄ se ferre: aut minari. de animo q̄ dubitante: et q̄ se fer
re debeat ignorāte potissimum nutare dicitur. vacillare
aut̄ est ad vtrasq; ptes in motu. se vicissim inclinare. vt
idem ē et illa indecoza in dextrum et sinistrū latus vacil
lacio alternis pedib⁹ insitentiū. Licero cū ex eo in vtrā
q; ptem toto corpe vacillante quesuit. Et naues q̄ vacue
vacillare dicunt̄ Licero de quodā infirma vultudine nō
recte scribente inquit̄ facillantibus litterulis. p̄t̄ etiam et
recte ad animum transferri qui inconstantiam plerunq;
ostendit.

¶ De videoz cū infinitiuo suo

Quid pulchrius censem⁹ / quā hoc verbuz videoz
pprio suo accio adiungi infinitiuo. interiecto ta
men accusatiuo. sic decozem ornatumq; maxime ostendit
vt videoz me videre quantum rethorica ceteris prestat

*Quid nūq̄ deo dicitur ad tu
in hoc negotio titubandū
Puzisti tu*

*Quid nūq̄ deo dicitur ad tu
in hoc negotio titubandū
Puzisti tu
Quid nūq̄ deo dicitur ad tu
in hoc negotio titubandū
Puzisti tu
Quid nūq̄ deo dicitur ad tu
in hoc negotio titubandū
Puzisti tu
Quid nūq̄ deo dicitur ad tu
in hoc negotio titubandū
Puzisti tu*

bus virtutum. Et illud nō dū diuine religionis non hū
 mant officiū rō colebat. officiū q̄ beneficiū Tullio in' latio
 odiosum sane genus hoim officia exprobantū q̄ memi
 nisse dz is in quē collata sunt/nō is p̄memozare qui p̄tu
 lit Et illd̄ quintilliani duxit me simul etas/euicerūt offi
 cia cepit fides/amantē odisse nō potul. officiū sepe etiam
 p̄ honore sumi/solet itaq; cōmittere dicimus suscepimus
 letū officiū gr̄a. i. honoris causa. ac postremo quecunq;
 sunt artes honeste officia dicunt.)

*Deo dicitur q̄ dicitur
 p̄p̄t̄ dicitur q̄ dicitur p̄ r̄ ad
 officia. h̄z r̄z app̄t̄
 p̄p̄t̄ h̄z*

**De supino vltimo cū p gerundio
 in dū p̄cedente p̄p̄tione accipitur**

✓ **L**timū supinū siq̄ p̄cedētī adiectiuo neutri' ge
 neris sibi apto. p gerundio in dum terminato.
 includēteq; p̄p̄tione ad venustā reddit ozonē Cicero in
 officijs Sz tū difficile dictu est. Et in p̄zio ad herennius
 vt ars difficilior cognita viderēt Sz dubitam? forsitā
 quib? debeat adiungi adiectiuo Sūt em̄ illa facile diffi
 cile horrendū mirabile affabite vt mirabile dictu ap̄ vir
 giliū. Et siquis h̄is sunt similia verūtī. aut in mascu
 lino genē aut feio nunc̄ legim?. Neq; illud quidē p̄cep
 tū intelligendū ē de om̄ibus adiectiuo. Nemo em̄ dicit;
 doctū dictu. aut bonū amatu.)

*De vltimo supino p̄p̄tione
 p̄p̄tione ad p̄p̄tione
 p̄p̄tione ad p̄p̄tione
 p̄p̄tione ad p̄p̄tione
 p̄p̄tione ad p̄p̄tione*

Logere et colligere

Ogere p colligere aptū ē: atz venustū ap̄d basili
 um magnū qui em̄ diligent e quavis re cogūt vt
 itate et illd̄ Liceronis. frequētatio ē cū res in tota causa
 disperse coguntur vnum in locum. Et apud virgilium
 sociosq; in littera cogant.

*De colligere p̄p̄tione
 ad colligere p̄p̄tione
 ad colligere p̄p̄tione
 ad colligere p̄p̄tione*

Luculentum est si verbū aut alia dictio
 vt p̄pter alium animi affectū obmittatur

Restat orationi deozem. aut propter iram. aut
amiratoz aut aliū animi affectū deoēs obmī-
tere virgill^o Et tantas audetis tollē moles. quos ego. s; ^{cl. p.}
motos p̄stat p̄ponē fluct^o Et therenti^o eo mō suū p̄suevit
ponē verbū vt in audria de glicerio Interea inter mult
eres q̄ ibi aderāt forte vnā aspicio adolescentulā forma
vultu solia adeo modesto: adeo venusto vt nihil sup̄. Et
cicero in sexto de republica ac ne multa: dictatoz tempu
blicam constitūas oportet.)

De natura memorię et regimine eius.

Memini defectiuū est. Nec vllū habet tps̄ p̄ter q̄ a
p̄terito formatū atz sc̄daz tam in singulari q̄ plu
rali p̄sonā futuri impatiui. Illū rectē cū infinitiuo p̄ntis
tp̄is p̄struit minime nisi quadā licētia: q̄ tñ sit ignoro: cū
infinitiuo p̄teriti tps̄is qua p̄tē dicim^o memi me legē mi
nus ornate memini me legisse. et hui^o hāc potissimū cau
sam puto qz memi p̄teriti ē tps̄is. et ne tps̄is forte p̄fundat
nr̄i atz adeo p̄ti p̄ns poci^o qm̄ p̄teritū infinitiuū adiūxe
runt virgill^o in buccolicis de celo tactas memini p̄dicere
quere^o. Nūc ad significatiōez ei^o venio. memi p̄ recoz
dor. et gtm̄ p̄ficit: et accm̄ vt Licero oīa q̄ curant senes
meminerūt vādimonia p̄stituta. que sibi: cui ip̄i debeant
Quid turis p̄sultis: qd̄ p̄tiffices: qd̄ augures: qd̄ phi se
nes qm̄ mlta meminerūt. Therenti^o in eunucho factam
vt hui^o loci dieiq; meiq; sp̄ memineris Lū vō mentionē
fac̄ ēfecat gtm̄ extigit vel abltm̄ accm̄ vō nūq; . basili^o vos
sūt meminitis carminuz illoz in quib^o ille poeta inquit
optimū illū esse qui p̄ semetipm̄ q̄ agenda sunt p̄spicere
Quintilian^o neq; oīo hui^o rei meminit poeta tpe Et ite
rum de quib^o mltri meminerūt Et ab eo vt quibusdā pla
cer p̄ticipium venit mentū a quo mens descendit recoz
datione omnia complectens.

Indes interon ad p̄de
quid q̄ p̄ ad alia p̄de

in cian

Bedm̄ d̄ p̄-ficax
Et in memini vādo
ostendit quōdā vider
compta et politūz p̄ci
oīoz h̄ laudatū de
Palla

**De quibusdā utimur verbis tam
sub actiua quam passiuā voce.**

**De nullis utendū ē uerbis et quidem sine discer-
mine nūc in actiua: nūc passiuā voce. ut reuerto
pasco assentio inq̄. dicim⁹ em̄ q̄ mltos grāmāticē art
ignaros latet reuerto pascor assentior imparcor. et il-
los p̄sertim fugit qui vel paz legerūt: l̄ nihil ultra pdia
(ut sic loquor) sua. sed illos reliq̄m⁹ ut i dignos scriptio-
nis. ac p̄cepti hui⁹ illiusmōi ponim⁹ exempla. Cicero
qui amissis opibus domū nō reuenterūt Et iterū tñ neq̄
plane assentior ^{uocē hui⁹} imminuā tuam laudez. Et pasco et pas-
cor illam rem dicim⁹ Sz hec uerba tñ p se inuicem po-
nūt q̄ et actiua eē possūt et passiuā ut ē auerto. et auertor
p̄cipito et p̄cipitor ut serui⁹ attestat eandē q̄ vi hz etiā
memoro: suū m̄q̄ suppositū cōmemoro q̄ frequent in acti-
ua uoce et a poetis utuntur. et oratorib⁹ virgilius. o qm̄
te memorē uirgo Cicero in lilio que cōmemorare debet
is in quem collata sunt)**

De fugit preterit et quibusdam alijs

Uerba scire. atz oꝛones ad noticiā p̄tinētes orato-
ri p̄ducit. ut sunt me nō fugit nō later: non pre-
terit non fallit idem fere est nō ignoro. Cicero sz q̄ te nō
fugit hec sunt in hoc genere uicia. Et iterū illd̄ te nō arbi-
troz fugere. atz hōc rez nouitas non te fugit Sed tñ cū
me nō fugiat ^{quāto} quantū sit in p̄toze auctoritas. Et in eplis
tuli⁹ quantū detrimētū res publica. acceperit te non pre-
terit)

De significatōe hui⁹ nominis copia:

**Opta em̄ militū fecit multitudinem. Salustius
Optremo ex omni copia**

*Cicero dicitur et aut ad eandē
locū dicitur uel ad plu-
res*

*Salustius in hui⁹ ut
p̄cipito in memorandū
casū hui⁹ p̄cipito*

*Cicero in q̄ oratione quā
ad latet utimur
circū auditoz quā
tūc sit d̄ hōc que dicitur
d̄ uerba utimur nō
placuit utimur
utimur que sit d̄ que dicitur
li. dicitur
ip̄s dicitur*

De

De

De

120

Scilicet
70
90

cathelinae neq; in pzelto: neq; in fuga quicq; tuus ingenuus captus est. Titus lilius Tu cu memibus bellu apulsa re posset in aciem copias eduxit: et que sit mecum copia lustro. est quoq; copia / facultas et potestas vt facia tibi inspiciendi libros meos copia: qd e dabo tibi vel faciaz tibi aut ptatem: aut facultate inspiciendi libros meos. oratores plerumq; cu verbo facio iungunt poete cu alijs et imprimis cuz do. Virgilius postq; introgressi: et coraz data copia fandi. ac se penumero p abundantia sumit copia. itaq; dicim? copia ozonis. copia argenti: copia pecuniarum. copia frumeti Et in pli eandem retinet significatio nem vt omnium rerum copia mihi est.)

De acquiescere condescendere mozem gerere.

Andem fere obtinet vim significati acquiesco tibi morzgero tibi condescendo tibi valent em hec quide ozoes / tibi coplaceo aut satis facio tue voluntati aut precib? tuis. Itaq; dicim? amicijs pdescende pium est pdescendam petitionib? tuis ppter veterem int nos amicitiam. Licero Tue voluntati rectissime mozem geram? Et in epistolis apt mozem hys gelli.)

De iisumptione clarus et pclarus.

Rugitissimu e vt bonos doctosq; vt claros vt pclaros dicim? apta hec e et puenies transuptione ste em dicim? clar? vtr aut pclarus. i. bon? pclar? erat plato in oi scientiaz gene valet em pdoctus dici? etia clarissima gesta qd e optia. Licero in philipticis o pclaru euz Rodé ouiu (vt ayu) lupu Idé in lilio qd negat actu eé

120
Dab. pag. un. gestus fu
voco / pamp. p. lib. copia
Vt in re hostes d. p. l. re a
Gr. 113

Ita em d. h. q. d. ra
laund. fac. m. l. i. copia
nd. d. i. d. h. o. n. d. f. u. d. d. a
m. i. copia. t. u. d. f. u. e. n. d. i. a. u. n.
c. i. a.

Quibus lib? d. i. p. p. l. a. n. d.
m. v. e. z. a. n. d. e. m. o. z. e. g. e. r. e.
p. h. e. n. d. i. s. q. d. i. n. n. e. p. a.
p. u. n. d. o. r. d. p. v. e. r. o. l. d. h. o.
z. i. a. h. i. s. q. u. o. q. p. r. o. p. t.
p. u. l. t. a. c. q. u. e. s. t. o.

Clar? pclar? non fut
f. i. c. i. o. u. s. h. i. s. t. a. d. h. o. n.
p. u. s. s. u. n. t. f. a. d. m. a. l. d. a. p. p. l. i.
c. u. s. i. f. p. r. i. v. a. t. e. q. d. u. e. r. e.
p. r. a. f. a. c. i. l. t. a. t. e. p. l. a. r. a. m. e.
r. e. t. o. r. e. m. a. d. a. n. t. i. p. a. r. a.

^{h. m.}
Dicere est alium instruere: atq; informā **C**plare
 re: docere ostendere que ante didicisti falsa eē atq;
^{o. d. m. p. m.}
 in veris erudire. vt apd Quintilianū et quidē pri^o. ac dif-
 ficill^o op^o docēdi: q̄ docēdi. discē. autē p̄cipē ē vt intelli-
 gam^o. ediscere vt in memoria habeamus. at dediscē ob-
 liuiscit est.

*Interdum lib^o p̄ faculoz
 habent uocem q̄ dicitur
 quod p̄ aliquid in se ipso*

Dare fidem quid significat:

^{u. p. u. p. u.}
Rabstrantur plurimi fidez dare sit credere at nos-
 tri longe sec^o hāc posuerūt oꝛonē valet em̄ do. si
 dez tibi inramēto aliquid polliceoz tibi: aut scē p̄mitto
 tibi: hui^o dant ordine oēs fidē Terenti^o grāuidaq; facia
 dat fidē vxozē sibi fore hāc. virgili^o accipe daq; fidem.

*Lib^o 2° v. t. c. d. h. u. o. q̄
 tibi in dicitur fidem p̄mitto
 sum p̄cipē in h. p. que dicitur
 p̄mittit ostendunt*

*Lib^o
 5. ad*

De verbo iuro:

^{p. m. i. u. o. d. e.}
Rnatior elocutio et crebro apd malos vt iur
 vt iuro sine p̄positione habeat accm̄ qm̄ si addeat
 vt dicēdo iuro dē: iuro maria: iuro terraz: iuro sanctos
 qm̄ iuro p̄ dē: iuro p̄ maria: iuro p̄ sc̄tōs. virgili^o hec ea-
 dem enea terrā mare sidera iuro. Et fūsus clare quidez
 talia e^o ponit.)

De p̄cipio dī cas^o cum p̄nomine mibi:

Mantū ornatū p̄cipiuz dati cas^o t̄p̄sq; p̄sentia
 iunctū p̄noi mibi adducat auditu/ facile ē. vt co-
 gitāt mibi de negotio tuo/ mea postergaui: tuozq; como-
 do studebā verū huiuscemōi p̄cipiū caput obtinet plez-
 q; oꝛois: nisi forte inceptiua p̄cederet dictio Licero Co-
 gitanti mibi se penumero et memoria vetera repetēti ac
 mibi quidem se penumero in sūmos homines. ac sūmis
 ingenijs p̄ditos intuenti querendum visū ē q̄ eēt cur

*Lib^o
 dicitur*

plures in omnibus artibus q̄ in dicendo admirabiles
exstitissent Et itez Tulli⁹ in de somno scipionis ex q̄ oīa
mibi cōtemplati p̄lara cetera et mirabilia videbant. Et
hulusmōi oīoes p̄gnatiā h̄nt: et acrimoniā p̄ se ferētes
Et cū p̄pe intueri quis volet! quasi vīm et eandē cū ab-
līs habēt. q̄ absolute regunt vt me cogitāte de rebus tu-
is incidit talis rō. mibi cogitanti de rebus tuis incidit sa-
lis ratio que quidem oīones pene idem scant. caucio tū
scribenti est habenda: vt hīs apte vtatur.

De cordi est: et in animo est.

Ordi est id est placz: aut delectat. Tulli⁹ in lectio-
itaq; nō tā me ista sapiētie quā mō salmī p̄mes
mozauit fāmā delectat falsa p̄sertim quā q̄ spero amici
cie nostre memoriā sempiternā fore idq; eo magis mibi
est cordi q̄ ex omnib⁹ seculis vix tria aut quatuor nūe-
rantur paria amicorū id ē eo magis me delectat et placz
Therentius in andria si tibi hee nupcie sūt cordi in aio
autez esse in animo h̄re est. Nam mibi in animo erat
inquit Tullius) mittere ad dolobellam.

De eccum et eccam: ellum et ellam.

Arie sciunt aurores de dictionibus hīs eccuz
eccā ellū ellā. eas quidem p̄positas esse ab ecce in
p̄mptu ē: et manifestū. pristin⁹ donat⁹ fulus exponunt
p̄ ecce cū: eccā p̄ ecce cā. ellum p̄ ecce illū: ellā ecce illam
Laurenti⁹ nō assenciens hoc mō exponit: eccū ecce h̄ in-
telligendo vix: de quo loquebamur Eccam / ecce h̄ sub-
audiendo feminā de qua loquebaris. Ellū ecce illic v̄truz
de quo egim⁹. ellā ecce illic mulierē de q̄ mentiōz factm⁹
quare resolui h̄nt p̄ aduerbia: eccum p̄ h̄cū p̄sonā d̄ sin-
gnat que p̄pe est. elluz p̄ illic distantiam quandā impoz-

Cicero in 2. de oratore amphi-
brota in p̄cedi que tui
m̄ q̄ sit attendu in m̄
certa sollicitudine accipit

Qui h̄c p̄p̄ delectat q̄
id v̄ce cordi q̄ obna
duri hostib⁹ iudicū liba
sequunt an corpus ad
p̄p̄io for̄ corde fuisse et
p̄p̄io q̄ quidā philinea
h̄ q̄m̄m̄m̄ q̄ forte si
adde p̄p̄iel tibi cordi

rans. et potissimum hanc sequor sententiam ^{Democritus} Theren^{ti}
ecum parmenonem. et ecclū me. i. ecce hic parmenonez
et ecce hic me. Et ellum parmenonem. significat ecce illic
parmeno siue parmenonem.

**¶ De quibusdā nominib⁹ que ancipitē
in cōpositione declinat. onem retinent**

^P Reclarum est diuersam dictionū quorūdā cogi
noscere declinationē. vt sciam⁹ sequi vsum frequē
torem. dicim⁹ em̄ imbecillus vl̄ imbecilla. Salusti⁹ fal
so querit de natura sua genus humanū q̄ imbecilla atq̄
eui breuis forte poti⁹ q̄ virtute regat. Licero imbecilla
enim ē natura ad cōtēnēda potentiaz. eadēq̄ dicim⁹
de cōpositis a somno que nūc secundā: nūc terciā sibi de
declinationē vsurpant. Salustius in iugurtino Signo da
to castra hostiū inuadūt. semisomnos partim: alios ar
ma sumentes fugāt. Licero in verrem. hētā cum semi
somnia stuperet. Seneca atq̄ q̄ multi hesternā crapula
semisomnes et graues. hec atq̄ butusmodi orationē deco
rant. efficiūt vt peritus qui hīs vitur plurimū videt. ²

**¶ De singulari natura
huius verbi fore.**

^{no ml} Namq̄ infiniti modi sic fore / mtraz tñ p̄ se fert
naturam in qua plurimi declinunt. vox em̄ eius
in finitū ostendit vt esse at vero cōtra p̄m̄ significatio fu
turum includit. valet em̄ fore futurū eē. etiamsi forem fo
res foret. ab eo q̄ essem cēs eēt nō recedit. Igit cū parti
cipio iungi non potest. Ne participia simul confundam⁹
potius nomini iungitur itaq̄ dicim⁹ puto te auditorē fo

plautus in mi lite glouost tu
ecce si in recillo videri vides
pisti atq̄ em̄ qm̄ p̄m̄ p̄m̄
v. dicit forte forte p̄m̄ p̄m̄

re optinarum artium / non autem auditurum fore / idem enim esset dicere puto / te auditurum futurum et supflueret futurum Neque etiam proportionem habet cum principio futuri temporis passivi Non enim dicimus timeo modo verberandum fore sed potius verberandum esse Cum tamen vim nominis participia suscipiunt cum eo struunt ut spero te legentem fore libri: non autem librum spero me amantem tui fore non te reor te acceptum illis fore / non ab illis. Tullius in Iulio spero amicitiam nostram notam posteritati fore / non dixit a posteritate / atque etiam cum futurum passivum in nomine transit accipit fore / ut spero hunc puerum admirandum virum fore. quod est admirabilem. Et illam spero puellam amandam virginem fore. id est amabilem Composita autem a fore nullam pre se ducunt dubitationem quandoquidem nuda et sine nomine ponunt. et sine participio. Tullius verum arbitrabantur. non de fore qui illam restituerent.

luneday de ualla d' flos
 dicitur ad p'ncipiū mōm
 & plene id fore q' exist
 struunt q' s' fore p'ncipiū p'rog
 uantem significandū

salutem in uigilantiis si uice
 dicit ad ead' d' d' d' d' d' d' d'
 quam fore et ampt' q' si ego
 sperat me fore tū accipim
 et uicij' hoc uicij' ut d' d' d'
 rem

De significatione charitatis et amoris.

Charitas amor est ad homines tantum pertinens. Inter
 bruta non dicimus charitatem verum tantum se amantem Tullius
 in Iulio quod quidem quale sit in bestijs animaduertit
 potest. qui ex se natos ita amat ad quoddam tempus: atque ab
 his ita amantem ut facile eorum sensus appareat. ex quo facile
 habet brutis amorem uenire. Tamen amor esse quasi suspen
 perit quoddam ad charitatem. Charitas quae dignitas est personarum
 nam in illis maxime quidem charitas debet parentibus
 prima filiis et deinceps reliquis. de charitas penuria scilicet
 tantum frumenti et annonae. Ubi dicunt nonnulli vel caritatem
 vel caritatem / minus latine: neque ullum auctoritatis
 adiungunt exemplum. penuria autem vini dicitur et omnium ferere
 reum charitatis. Charitas annonae itaque dicitur Quintilianus
 caritas annonae. Ita autem memoratu digna sunt ut latine

Tullius lib' 4to p' d' d' d'
 an p' d' d' q' d' d' d' d' d'
 tū in me caritate me uicij'
 esse tu d' d' d'

Quintilianus lib' 4to p' d' d'
 ad h' d' in p' d' d' d' d'
 nome caritate ampt' d'
 ad d' d' d' d' d' d' d'
 d' d' d' d' d' d' d' d'
 d' d' d' d' d' d' d' d'
 quosque ad d' d' d' d' d'

c i

ne valeamus loqui.)

Dissolueres alienum con-
flare: atz contrabere.

*Dissolueres es alienum dicitur
et expedire id est solvere
et debet*

Dissolueres alienum / est qd alieni eris contrate-
rim solvere: vel illud expedire ad qd me soluendum
ligabar. Licero patri psuasi / vt es alienum filij dissolue-
ret es aut p trahere p eodem accipit quontia debitorum fi-
eri significat aliene pecunie Quintilianus non ego es ali-
enum luxuria contraxi.)

De consternere et consternari.

quodam supia
Consternari genus est p sternere species / consternari
tam corpori puenit qm animo tamen animuz fre-
quenter vsurpat Salusti^o p mo historiaz inquit equi sui
rectorib⁹ exterriti: aut saucij consternunt. Consternere ta-
tum corpori puenit. animum aut consternatum dicim⁹ cum
turbatus est et de statu suo motus et quasi huius strati-
verutamen laureti⁹ existimat / p sternari ad corpus tantu
p rineret! Salusti⁹q⁹ min⁹ vsitate loqui. cum p sternatur
dixisse debuisset.

*Indelible abitus laurati que
p ad ad ha p rineret
cpe vno ipse audiam
p demonstrant
ut linc de clade gen lib^o
an tu p rineret
si p rineret timore aliquo*

De vultu et facie.

quodam supia
Iter vultum et faciem hoc inter est quia vultus
ad animum refertur et ad voluntatem. siquidem vo-
lo hz in supinis vultum quare dicim⁹ mesto vultu: irato
vultu: refertur aut facies ad corpus longa faciem: lataz
faciem: vultu vero vl longum vl latum non dicimus a
facie superficies haud a simplici discrepans. vt facies ma-
ris: facies terre quasi superficies. et p rimum in homine qd
intuemur facies est Letez taz facie: qm vultum aut se-
datum: at scissum dicimus.)

*Plurim⁹ de vultu glomoso
q. ad irato vultu huc fit
audite et deinde huc p rineret
que hanc huc p rineret
et*

De libertate et licentia.

Libertas et in loquendo quidem in bonum acci-
piat ut cum ea quis facit aut loquitur quod hominem liberum
loqui decet: atque etiam ut debet ut non humiliter: aut timide
loquat: verum ingenue aut libere. hanc enim libertatem plurimi
tam licentiam appellat: atque etiam ita in consuetudinem redigerunt
ut nos interdum licentia nescio qua illo taliter usi vocabu-
lo sumus. sic enim cum primarum erat ingenia ad litteras ap-
plicandi erudiri solent ut licentia fauor sit. dicunt enim de
licentia abeundi cum potius deus fauorem dicere deberet licentiam
apud claros viros doctosque in humanitatis preceptio in
malum se accipit. quoniam videlicet libertate abutimur usque ad
temeritatem: et in loquendo temeritatem. neque aliud licentia est
quam impunita quedam facultas agendi quicquid velis. Teren-
tius deteriores omnes sumus licentia. Quintilianus porro quod con-
fessum defendit non absolutioque sceleris petit: sed licentiam. Sed
dubitatione habet. Lucius salustius in iugurthino ait Romam le-
gatos ire iubet agendaque res: et quocumque modo componendi li-
centiam illis permittit. quod satis compositum non est an in malam
debeat partem accipi: ut cum damno debeant regibus de decore
componere. Lulius enim est quintilianus an existimas hanc lega-
tis peccandi dari licentiam: ut quaecumque scelera in eo officio
comiserint: cum hijs omnibus hac una lege decedant. Sed quod
loquar non satis habeo cum usque eo sit etiam puentum ut ab
eo dignitatum nomina descendere videantur. Jurisconsulti et
fere aliarum facultatum precipui licentiatos faciunt quale vero
illud sit officium. aut qualis dignitas ex descriptione licentie
facile cognoscitur.)

De Sin

Annuli grammaticae misipi: et quod deterius est phati
viri per si non accipiunt. cum tamen apud latinitatem auctores

*Quod in ista oratione
an potest per quosdam
licentia admissa deorum
hoc vult quod quidam
ad magnum dubitatio
per se sit*

Nullibi sit compertum. et quidam ayunt sin autem i pro
 si non quasi. vl' in sin vl' in aut negatio includat. de quo
 satis mirandū ē verū sin valet si: atz eius peculiare signi-
 ficatū ē. et scdm fere: nunq̄ primū obtinet locum The-
 rentius si illū relinquo eius vite timeo/ sin capitulor/ huius
 minas. Et alibi Si hoc celez in metu si patefit in pbro
 sum. Nonnunq̄ sin in vnū reperit/ sed qd̄ secundi loci vi-
 cem obtineat Salusti' imperat/ vt p̄cio sicuti mltia con-
 fecerat. insidiatores masinisse parer. ac maxime occulte
 Sin id paz p̄cedat/ quouis modo numidam interficiat
 id ē si p̄t occulte/ sin non potest vtrumq̄)

**De latina ozo sine p̄ticipio
 non semper haberi poterit.**

¶ P̄ticipio em̄ talis natura est/ vt sepe numero si
 ne eo plena: atz vt mens p̄cipit ozo cē non p̄t vt
 cum dicitur cingim' urbem muro: fossaq; ne vententes
 hostes nos opprimāt. in quo pleriq; errant dicitur cingi-
 mus urbē muro: et fossa ne hostes venire possent. et nos
 opprimē. sciat em̄ quasi in potestate esse muri: ac fosse vt
 hostes nō veniant. in hīs consimilibusq; exemplis parti-
 cipio vtendū ē. alit nō idem oratio ip̄a/ significare videt̄
 qd̄ p̄ferens in aptum ducere existimat.)

De circiter.

¶ Tempus circiter p̄tinere videt̄ vt circiter kalē-
 das Junias p̄inet quoq; ad numez vt circiter
 duum milium militū Salustius in cathelinario Est lo-
 cus in carcere quod tullianum appellat. vbi paululū ascē-
 deris ad leuaz circiter duodecim pedes humi depressus.

*Quibus libris et q. d. d.
 q. d. d. v. f. c. a. d. d.
 a. l. e. n. d. a. s. m. a. n. u. s. f. t. t. t.
 v. i. n. i. s. d. e. a. d. q. a. r. d. e. t. t. t.
 s. i. l. i. u. t. e. t. a. l. i. c. u. d. a. r. t. i. s.
 d. i. l. i. b. e. r. s.*

De vter. et neuter.

Ultimū h3 momenti vt debite in latina oratione
vter neuterq; locent in quo plurimi errauerunt. la
tine quidē dī vter vtrum accusat Licero p milone vter
vtri insidias fecerit. vterq; vtriq; inuenit. Terentius in
phormione. qz vterq; vtriq; ē cordi at laurēno nō placet
putat em̄ ausuz se nō eē hoc mō loq; Neq; inuenisse apd
Liceronē. neq; Quintilianū. Neuter neutri omnio nō
dī. vtz. Licero sic loquit p̄suevit quozū vterq; suo studio
delectat? p̄tempit alter. Quintilian? em̄ hoc mō vterq;
alteri obicit/palā ē vtrūq; fecisse. atz illd sic dicendum
eē p̄ illud frequētissimū pbatur. alter alteri obicit: alter
alterū p̄tempit: alter alterz accusat: atz em̄ alterz. non ābo
ambos accusant Idem dicendū de neuter vt idē. Quin
tilian? ita fiet vt cū equali cura linguā vtramq; tueri ce
perim? et neutra alteri officiat. In hīs em̄ diligētia est
adhibenda qz cū aliter loquimur latinitas ip̄a haud pas
sum offenditur.)

De similis.

Id q̄ ex cultum est vt silis tū gēm: tū datiuuz
regat. primū aperiam? exemplo Licero de oras
toze satis ē in ceteris artificijs tantūmō simile esse homi
nis de scdo dicit? similis mihi: silis tibi. Et quāq; nō
nulli inter has quippiā oras interesse putant: nos vero p̄
eodem accipim?)

De in. et ad.

Eluti p̄ eodem accipimus/vādo in ecclesiam: et
vado ad ecclesiā. Lōfero me ad campuz. Lōfe
ro me in campū Lōfero at si qñ ad psonas refert ip̄osi
tionē dūtaxat suscipit vt ptuli me ad sciptionē: nō inscīpi
c iij

*De oratore nō p̄
ad quid ip̄m
casti.*

onem contuli me ad fratrem non autem in fratrem. sig-
nificat enim ad fratrem profectus sum. Licero in lilio qui mortuo
me ad pontificem sceuolam contuli: verumtamen quoniam in personam profectus
me alteram personam non adiungimus ut hominem: sed rem aliquam
ut beneficium. et sonat eius significatio in donatione ut multa
contuli in Tursione hoc est multa donauit)

Quales fuerunt sermones cum de sup-
plicibus penisque malorum loquimur.

Qui maiestatem leserit. accersit maiestatis Tul-
lius in primo ad herennium Lepio accersit maiesta-
tis Et si quis rem sacram de profano furatus sit/ tenet ne-
sacrilegij. an furti an utroque. non autem utriusque. Qui sustu-
lerit rem suam de sacro/ furti ne tenet an sacrilegij an neu-
tro/ non autem an neutrius. Licet vobis igitur accusationem. aut
damnationem importantibus gratiam pene. aut facti destruis.
aut ablatum harum dictionum alter vter neuter proposita propositi-
one de. Itaque qui res sacras de profano sustulerit accu-
sari potest furti. vel sacrilegij/ vel de utroque vel de ambobus non
autem de utriusque vel ambo. Causa est quare vterque aut neuter
ambo criminum nomina non sunt. Igitur in genere ab illiusmodi ver-
bis non reguntur sed in ablativo. equidem peccatorum nomina cum
talibus iuncta vobis vim habent quasi ablativi. ut accuso te cri-
minis hoc est accuso te de crimine. Neque solum illud de pro-
prijs nominibus criminum intelligendum verumtamen de commu-
nibus. Licero an non intelligis/ primum quos homines
et quales viros mortuos summi criminis arguas Et iterum
Sceleris atque nefarii parricidij condemnabimus. Et hec
verba quantum tantum cum eorum substantiuis in gen-
tium/ ut quante pecunie condemnasti: tante summe dam-
naui liuius sed nequaquam tantum relictum est quante sum-

*pena criminis huiusmodi
maiestatis est amissa
aut ut memoria eius
non misere dignum est
ta de publico iudicio*

*quod si quis de sacro
ad profanum perierit aut
ad alium locum profecerit
nec ne quibus profectus
sunt ad accusandum. profectus
aut ad damnationem. Nam
et de profano sub*

*parada. Et illi quod
fuit aut profectus aut
fuit aut alio digne
quod nona profectus
et illi profectus profectus
profectus profectus
et supra et supra profectus ad
profectus de publico profectus*

*nam
du te
quod
de va
de sch
lucum
ad hunc*

me damnat⁹ fuerat Et i huiusmōi orōib⁹ ē caute ambu
landā ne subito precipitanterq; in vicia artis ruamus.)

De abusione hui⁹ nois indulgentia⁹

An pauci indulgentiā p venia accipiunt et illū
tam ita tritū ē apud vulgares | vt peculiarē eius
reputant significatōz vt de⁹ tibi tribuat indulgētiā. de⁹
tibi indulgeat q; si diffinire libeat vt ex ciceronis quinti
lianiq; exēplis trahē possum⁹ ! indulgere nihil aliud est
quam cedere delicate obsequentiq; Tribuē. Basilius
cū illa nimia indulgentia et corpi tpi inutilis ē: et aie impe
dimentū. afferat in ea re studiū ponē manifestissima ē in
tānta Quintilian⁹ mollis illa educatio quā indulgenti
am vocam⁹. neruos om̄s et mentis et corporis frāgit. Nō
ergo indulgētia p venia accipiēda ē. qz venia culpe est.
vt peccavi veniā peto. Sept⁹ in venia p indulgētia acci
pit. Licero p archia. dabitis mihi hāc veniā id ē indul
gētiis: concedetisq; mihi si forte peccauero. Therētius
in andria da pē ventaz sine te exozem venia em p indul
gentia interdum sumit indulgentia autē p venia nunq̄
Tanto magis attendenda hec res ē! quāto min⁹ a com
pluribus complectitur.

De nominibus in sta terminatis.

Omnia in sta desinētia latina pauca sunt barba
ra q; plura. Zophista dicim⁹ basili⁹ ihs qui alit
institur⁹ ē nihil differre videt ab ēgipcio zophista qui et
arboz fiebat et aqua et quicquid liberet. legim⁹ lanista
citharista. sacrozum scriptozes ayunt euangelista bap
tista vt cui nomen erat. Johannes baptista. Et illud
euangeliū inter natos mulierum non surrexit maior
c. liij

Indulgentia deficit
si qd peti ut excessu aliq
admittat tity laici &
eade a licti p si sing
affidiam p p qm q ror
publicam in d. g. licti
fate si qd q p m q
erat venia qd d p
videt h ut qm qd p m
institat sic a p m p m
danda ē qui p c. c. m. s. s.
cognoscat 1

Iohanne baptista. vulgus ab omnibus pene rebus in sua
format nomina desinentia. vt iurista legista. artista **Li**
cero atq; Quintilian⁹. iuriscōsultus legū peritus dixere
artū peritus latinū ē artista barbaraz. parit latinus lati-
nista minime Sed de hijs poti⁹ silenduz censeo qm̄ plu-
ra in apertū ducē. ppter latam iam amplāq; mortalium
fere abusionem.)

Abhorreo querit: ablati^m
pcedēte pzeppositione.

Abhorreo hanc rem min⁹ ^{grue} dicim⁹. abhorreo
rego ablati^m postulat pcedēte ppositione. **Thereti⁹**
^{In Rust.} **ppulisti** me vt homi^m adolescētulo in alio ^{re h. act} occupato amo-
^{re h. act} re abhorrens ab re vxoria filiā vt dare in seditione atq;
in incertas nuptias. et significat cupiēti alienum esse ab
vxore. licet exhorreo q^d ē expauesco accm̄ exigat vt exhor-
reo hanc rem.)

Nomina tertie declinationis habentia
ium in gto plurali hnt is in accō pli.

On sine beneuolentia mihi in mentem venit all-
quāti^s p osonē exornare vt noia tertie declinatio-
nis si gūs eoz pluralis exiit in ium. accūs numeri eius-
dem in is terminatos de se formēt. ntm̄ tñ. aut vrm̄ nun-
q̄ nisi in es terminatū **Salusti⁹** om̄is hoies qui sese stu-
dent p̄stare ceteris animalib⁹ sūma ope ntti decet. Ne vis
tam silentio tūsigant veluti pecora que natura p̄na: atq;
ventri obediētia finxit v̄gilus furit estus hārenis. **Tris**
notus abreptas in saxa torquet. **Et** iteruz tria eurus ab
alto in breuia et lites vrget **Et** consimile ē in verbis ter-
cie conjugationis qz nō nunq̄ mutant e in u in gerūdio
vt scribundū. p scribundū repetundū. p repetendū. **Tul**

*Unioze nati filius hnd
studo applat qui abo
phurimū abhorret / p̄dula
no. lili⁹ 34*

222
Illus in primo ad herennium lex verat eum qui de pecu-
nis repetundis damnatus sit in concione orationem hęc.

¶ De bene agitur tecum
et male agitur tecum.

¶ Id decoris plurimum possidet ut suo loco apte
reponant, ille oros Bene mecum agit male mecum
agit ingentem reuera dignitatem afferunt vel scriptori: vel lo-
cutioni. Bene mecum agit. i. in bona sum vel condicio: vel
dispositio. Et rursus male mecum agit est enim in mala sua
dispositio. Licero cum illo vero quis negat actum esse pre-
clare. Actum est in mala partem se recipit actum est de se nra
id est spes nra nulla est aut frustra.)

¶ De qui.

¶ Nam vim pronome hęc qui actum est Licero enim eo
vult modo qui tum postponendo sibi propositionem ubi
alij cum quo plerumque dicunt et mihi apparet, taliter positum
magna afferre orationi gravitatem. ut in Iulio qui cum dicitur
me et amantissime vixerat, quanta esset hominum vel amira-
tio vel querela. Et iterum qui cum domus fuit et utilitas com-
munis. qui pro ut sumis: aut pro quo. Terentius non qui ar-
gumentum narret: sed qui maliuoli veteris poete maledic-
tis respondeat. pro quo idem Terentius qui scis.)

¶ De ingredior et insum.

¶ Ingredior ab in et gradior compositus. et postu-
lat post se accipit: nunc precedente propositione in: nunc
ea dempta. et sine quantum ut ego quidem arbitror discreti-
one: dicimus enim ingredior in domum: et ingredior domum pro
eodem significato. Licero si dormis expergiscere: si stas
ingredere si ingredieris curre. et etrus in Hælio Itaque

possum hīs qui nuper vitam ingressi sunt quasi viam
aliquam qua tutissime proficiant ostendere. Insum vero ab
in oppositū / sepenūero p̄positionē exposcit. Licero in offici-
cīs et quanq̄ omīs virt⁹ nos ad se allicit : facitq; vt eos
diligam⁹ in quib⁹ ipsa inesse videt: in iusticia et liberali-
tas id maxie efficit. Sine p̄positōe hoc mō imp̄mis pot
deat. (Ne p̄mo viciū aliq̄ indicet inesse moribus.)

¶ De p̄fecto reuera certe et cōsimilibus

¶ Actiones ad certitudinē: aut certificationē spe-
ctantes nō solū grauitatē orōni sed etiā suauita-
tē adhiēt vt p̄fecto reueraiat qui certe et si qua hīs sūt
equalia. p̄iora et p̄poni possunt: et i medio licari postre-
muz caput sp̄ orōnis obtinet Tullius p̄fecto nemo nisi
grauit et suauit oratione commotus ad ius voluisset sine
vi descendere.

¶ Quod mollis iunctū diuersis tum lau-
dem tum vituperium importat:

¶ Viles dicim⁹ hoīes qui nulla p̄stantia p̄cedit et
facile huc: illucq; mouent Tulli⁹ in latio Et sepe
incidunt magne res: vt discedēduz sit ab amicis quas q̄
impedire vult (eo q̄ desiderii non facile fert) is et infir-
mus ē: et mollis natura virgili⁹ in dā mittit ebur mol-
les ua thura sabet. Excudēt aliq̄ spirātia mollit⁹ cra.)

¶ Quō differūt appetere et expetere.

¶ Appetere et expetere p̄ eodē mlti recipiūt s; longa
inf eas dētōs ē dēa. Nā appetere p̄muni⁹ quoddā
ē: expetere magis singulare appetim⁹ tā malū quā bonum
Tritū ē illd̄ vulgare v̄bū oīa bonū appetunt ad malum
Marc⁹ tullī⁹ in officiis. vna ps in appetitu posita ē q̄
hoīem huc et illuc rapit. appetit⁹ vero ab appetere descēdit

Expetere q̄ ad bonum se tantum extendit. et in mín^o est
quā appetē Tullius. cū psuasum sit/ nihil hominē/ nisi q̄
honestū decorumq̄ sit/ aut amirari aut optare: aut expe
tere oportē. atz vt appetē cōmune ē/ et ad malū et ad bo
nū/ sic q̄z uenit et hoibus/ et brutis. et parit appetit^o Tui
lius p̄mo officioꝝ Cōmune at animātū omnīū ē p̄uicti
onis/ appetitus p̄creandi cā. et cura quedā eoz q̄ p̄crea
ta sunt. expetē v̄o hominib^o tantum uenit.)

De psequoz psequoz et afficio

Verba em̄ psequoz psequoz afficio / significatū ex
adiūcto suscipiūt. hoc ē ad bonū/ et ad malū ap
plicant psequoz te honore ē te honoro. psequoz te grau
accusatōe iē te ḡuit accuso. Cicero. cuz v̄o ea q̄ scriptura
psecutus sū sūmo amore cogitare nō potueris. quotiens
v̄o sū addito ponit in pei^o resoluūt Sic q̄z dici^o psequoz
te laude/ ē em̄ te laudo. psequoz te vitupio. ē te vitupero
Cicero quare luci crasse si in causis testez p̄te q̄ q̄ sciat
et audierit argumētari et p̄iectura psequi paciaris Non
nūq̄ aliū videt psequoz vsurpare p̄catū virgili^o psequit
lachrias lōge et miserat^o euntē. q̄ ē lachrimas p̄fundit
Est etiā psequi cū effectu sequi. Quilian^o. q̄ robustuz
q̄z et maximū regem ab illa institutiōe puerili sūt p̄secu
ta hoc ē cū affectu secuta vl̄ em̄ nō dimiserūt Dafficio sile
v̄bū ē. dici^o afficio platonem dilectōne. i. diligo afficio te
odio ē em̄ te odio Tulli^o iniuria abs te afficioz p̄ / nam
si improbū eēt respontē existimabas Cur me huius loca
bas nupcijs Et iterum nulla te indigna Nata afficio in
iuria. si prob^o ē collocaui. sin aut est improb^o diuorcio te
liberabo. in comodis. Et ap̄d eundē nūc v̄o p̄res nō par
ua afficioz voluptate mlt̄is reuera i locis: atz adeo op̄oz
tunis huiusmōi exercitatio succurrūt orationes)

De domus et eius declinatione

Ubi duplici forma domū declinari videlicet scilicet quarta manifestū est. Et cū ex varia declinatione variam hęcstructionē/ne inepte ponet haud parā pōdibile putantur inter elegāntias nōas collocare. Siquis de domi grās locū significat. quare puentent dicimus vt domi maneo. i. in domo. at grās domi: vel partes significat domus/ vel edificium ipm itaq; recte loquimur illd domus mee imperiū teneo. partē domus demolitū sum superiora domi ascendit domi. locū vero domi significare dictum recte quintilianus declarat. Inquit em̄ libro quinto in domo furtū factū ab eo/ qui domi fuit/ accūs indifferēs in vni terminat. abltūs secunde vt domo. domu non dicitur. Letez mirabile illud apparet qd vt pposita his casib; pponi vt sine eairctē loquimur. vt reuertor domū l ad domū ereo domū. vlt domo. sum in domo vt domi. dtūs vero tm̄ quarte ē inflectionis vt domus. quantū etiā colligo ex summoꝝ autoꝝ codicibus. Tunc grās secunde nō iūgitur nisi quinq; pnomibus nōe mee tue sue vte. et huic nomini aliene: vt ego viuo domi mee. non viuo domi tue. erā domi tue. eram domi sue. Cicero in libris ad herennium. Qui cū ista etate: et forma aliene/ domi volo dicere. quibusdam videt domi suscipē vim aduerbii/ qd esse nequit cū pnoia a liectua ipi iungunt. que etiā suppressa sunt tm̄ subintelligunt vt domi erā/ domi mee sub audiēdo. in interdum gntē regit. grās secunde. vt ego eram domi illius domi cesaris. domi pompeii. domi publice: domi priuate: et consimilibus. ea enim necessaria sunt. vt memoria teneant multū et ad loquēdi rōnem conducant: et ad conficiendas epistolas.

De instar

Instar valet quantum ad similitudinem. ad et non
 proponimus. Neque quisquam qui ad sibi preponit lati
 nos sequitur auctores. quidam tamen. quos vulgo artis reputat
 preceptoris in epistolis scribunt in luce manusque multorum pres
 nire sinunt dicimus enim et quidem latine oratorum preben
 cis in luce prebere non ad instar quippe nomen est instar in
 declinabile propositio carere ut ingenue servius testatur vir
 gilius in secundo doctores danavum tot iam labenubus instar
 montis equum divina palladis arte instar montis inquit
 virgilius non ad instar.

*postquam precepit que
 eandem deinde ob
 siderant tunc ad id
 estata pace et fide re
 missa sunt ad hanc
 quod ad id est...
 quod sum laborem in ho
 mo in oratione ut palam
 hinc dicitur id est in
 et sic dicitur cum a
 modo in hunc modum
 sed vultu et se agere
 in hunc modum quod dicitur
 per hoc factum ut dicitur
 in hunc modum ut dicitur
 sed in hunc modum
 et sic dicitur cum a
 modo in hunc modum
 et sic dicitur cum a
 modo in hunc modum*

**De numero plurali et
 regressu in singularem.**

Ratio rethorice est modo singulari numero pro plu
 rali et rursus plurali pro singulari uti inde est ut
 crebro in eadem oratione videntur oratores et singulari numero
 et plurali Quintilianus in egressu redemptio utinam hoc
 saltem mihi sero fata prestarent / ut redderent laborantis ani
 me in tuo ponerem amplexu Liceret in philippicis itas
 que ego qui tempus auctor pacis fui. cuius pax presertim ci
 uilis quam omnibus bonis mihi tamen imprimis fuit optabi
 lis. omne enim curriculum industrie nostre in foro in curia
 in amicorum periculis pro pulsanctis elaboratum est. et qui
 bus tam satis constat verbis horum quidem temporum falsas esse
 opinionem dicentium quoties auctor in numero plurali loqui
 tur declarari dignitate quadam et ut sic dicam magistratum
 quam in carmine id similiter usu venerit virgilius o mel li
 beedeus nobis hec oeta fecit. Namque erit ille mihi spiritus deus
 illi aras sepe tener nris ab oculis imbuet agnos. hinc se
 loquens Liceret nunc nos nunc me apte verum in epistolis uti pot
 mittens aut singulari numero: aut plurali personam ad quam

*et sic dicitur cum a
 modo in hunc modum
 et sic dicitur cum a
 modo in hunc modum*

scribit singulari numero sp alioquitur vnum quasi plu-
res nunq̄ appellat. q̄ tñ autor ille p̄clar⁹ in p̄ficiēdis epl
stol facit alijsq̄ p̄ forma erudiēdi tradit postremo certe
solet eo puenire vt pluris foret dedocē qm̄ instruere.)

¶ De post: et ante.

Repositōes post: et ante olim tam ablitio quam
accō iūgebant. idq̄ n̄o euo de corz ē atz polistuz
si rite ordinent̄. Lōcūne dicim⁹ m̄lcis an̄ seclis cartha
go eversa est. longo post tpe roma sūmo imperio potita
Tullī in sexto de republica post at̄ regio apparatu sus-
cepti p̄monē in multā noctē p̄duximus.)

¶ De ne dicam.

Quantum splēdoriz affert oꝛoni / clausula ne di-
cam / audiētuz facile aures p̄cipiūt. ornatissie / dō
hō doct⁹ / ne dicā sapiētē et meli⁹ quidē qm̄ sapiēs. Lice
ro p̄ deiotaro / Crudelis castor ne dicā sceleratū: et impi
um / Et hoc cū s̄bitantiū p̄cesserit. alit̄ / aut̄ dū sequit̄ quale
eēt crudelis ne dicā scelerat⁹ et impi⁹ castor. et prudens
ne dicā sapiēs hō. q̄ si mō fit p̄trario in elegātiāz latini
tatisq̄ rōe minime ponēdū ē. vt crudelis ne dicā impiuz
castorem. In alijs at̄ casib⁹ nec vlla ē diuersitas vt̄ / idez /
an sperasset hoc viuo milone ne dicā p̄sule illd̄ retinēduz
qz memoratu dignum.

¶ De nemonon pro omni.

Quod si nemonon p̄ eo qd̄ est omnis ponit̄ / exoz
nat oꝛonem et q̄ rarius in vsu ē eo p̄fctō pl⁹ af-
fert luminis laurētī de val la quanq̄ dū boni nihil ne i
hijs libris ē nisi eloquētia nō memoria temporz genciūq̄
historie sū quib⁹ nemo nō puer ē Tullius libro quarto
epistolarum Nemo p̄t non maxime laudare.)

*Culius in 2° de legib⁹
id. id. in 2° de offi
p̄m̄tū erat*

*Culius in 2° de legib⁹
in 2° de offi p̄m̄tū
et in 2° de offi p̄m̄tū
in 2° de offi p̄m̄tū*

*Culius in 2° de legib⁹
in 2° de offi p̄m̄tū
in 2° de offi p̄m̄tū*

*opt
fructo
p̄trab⁹*

v̄t̄le

De vltro et citro
De vltro et citro:

Utd comptius qm̄ cum/aut locutio aliqua: aut
scriptio hys dictionib⁹ vltro:et citro exornetur.
Vltro em̄ citroq; significat reciproca quanda transitiōe
vel in rebus vlt in dictionib⁹. Cum em̄ ego loquor verba
tunc vitro quasi vltra eunt. Cum te alloquentes audio
tunc verba citro quasi citra veniunt. Sicut pedes cum
a loco recedūt/tūc vitro p̄ficiuntur. Cum redeunt tūc
citro. Licero in sexto de republica multis v̄bis vltro ci-
troq; habitis/ille nobis consumptus est dies. Idem in
officijs magna etiā illa cōmunitas est que cōficiūt ex bene-
ficijs vltro et citro datis acceptisq;.)

*Celii 2° de vltro et citro
in h. vltro vltro citro
q; qualiter vltro et
citro vltro et citro
sicut vltro et citro
ta vltro et citro*

De videlicet et scilicet.

Scilicet et videlicet. idem quasi significant verum
Videlicet vim quanda hz acriore. vt cū aliquid
nolum⁹ dicim⁹ scilicet Terenti⁹. id plus curat scz vtr
gili⁹ scilicet is superis labor est videlicet aut indifferent po-
nitur. Cuius significatio satis vulgata est.

*Terentius ad h. vltro et citro
q; admittit scilicet et videlicet
p̄stulat dicitur vltro et
citro scilicet is superis
videlicet aut indifferent
ponitur*

Certum est.

Certum est duobus modis sumitur primo valet
quantum manifestū est que acceptio omnino est
aperta. altera vero ē. quasi deliberatū vel p̄stitutum est.
p̄ primo eius significato inquit Quintilian⁹ nempe les-
gem esse certū ē. p̄ altero significato plerūq; dativū sibi
addimus cum infinitiuo vt certum est mihi ire schlesia
nonnunq; diūs subintelligit vt apud virgilium Certū
est in siluis inter spelea ferarum malle pati.

*Celii libro 2° de vltro et citro
ad h. vltro et citro
deliberatū ē*

scilicet is superis

De significatione
huius verbi refero.

Rictum afferre arbitroz/posse quid refero signi-
ficet amplecti. Tum/lucidior erit lozo tū vehemē-
tiorē affert ornatū. referre narrare ē. tūc dñm postulat
vt Quintilian⁹ relaturus vobis iudices ordinē maloz
meoz euentū/quem nemo taz crudelis. nemo taz seuus
andiet/vt me nō pascat. at illud omib⁹ notum est. Refer-
re aut cum sibi accm antecedēte ppositione adiungimus
valet nō consultationē ducē Salusti⁹ in cathelinario rem
ad senatū refert iam antea rumorib⁹ vulgi ex agitā.
virgili⁹ surge age/et hec lei⁹ longeuo dicta parēti. haud
dubitanda refert. Licero in cathelinā refer iniquis ad se-
natum. id ē fer in consultationē senatus. Item referre ē
reportare. Quintilian⁹ ad patrem arma non retuli. id ē
reportavi Licero. Si ad vnū omnia referenda sunt. dig-
nissimū esse pompeyū. id ē si in vnuz omnia conferenda
sunt et loquit de re nō de orōne. Refero qz tibi acceptum
p eo capitur/ quod est fateoz me hoc abs te/ accepisse Li-
cero p deiotaro vitā acceptā refert clementie tue. Idem
in antoninū omnia teniqz que postea vidim⁹ (quid autez
mali nō vidim⁹ (si recte ratiocinabimur/ vni accepta rea-
feremus antonio.)

De quibusdam nominibus
numero singulari carentibus

Agnoscere nōmina que numerum tantum acci-
piunt pluralem p futurū est. quia hīs adiungi-
mus pluralem hui⁹ qd est vnus. Salusti⁹ hī postq in
vna imētia conuentrent. Ita dicimus vnas bigas vnas

Quid scilicet dicitur de hoc verbo
referre sic causam ad se
referre est de causa
ratione

Ratiocinari est de
ratione. Cuius dicitur de
ratione si quis de causa
ratiocinat. Et in impio
vult actu.

De cyrus manet

scalas vnas nuptias Therentius. Immo tam satis cre
do si ad vigilaueris. ex vnis geminas tibi cōficias nup
tias. atq; vt pmo placet illa pterūq; nomia soluz obtinent
pluralē numerū / quoz res ex pluribus p̄ficiunt vt iCOPE
scopaz. Cuiusmodi ē nature hoc nomē l̄ce eplā n̄ rep̄sen
tans. Tū numero caret singulari. Tullius accepi p bre
ues l̄ras tuas quib⁹ id qd̄ scire cupiebā cognoscē nō po
tuit. Idē. Et si p paucis dieb⁹ dederam nuncio l̄ras ad
te plurib⁹ verbis scriptas. quo te aio censerē eē oportere
Et itez facile ex eo intelligo qd̄ l̄ris tuis lectis aliquid tū
ac quieuit. Et si quāū ex tuis l̄ris intelligē potui videbā
te hāc eplā. quū ad urbem venisses eē lecturā attū inf
eplā et l̄ras hoc inter ē elegātie causa qd̄ dicim⁹ vnaz
eplā. duas tres quatuor quinq; eplā. l̄ras vō vnas
binas ternas quaternas senas septenas octenas noue
nas decenas. Neq; dicimus binas ternas eplā / sed duas
tres quatuor. Ita etiā non dicimus duas tres quatuor
l̄ras. Et hec quo mō tam dicta sūt et nō aliter retineant
Uterō binas a te recepi l̄ras. Lozcyre datas : verūtā
poete interdū vers⁹ grā in singulari p eplā accipiūt ouis
dius. Quā legis arrepta / vñseide l̄ra venit. atqui dū sin
gularis numeri ē elementū ipm̄ significat vt a l̄b. Lice
ro ad actitū. Nam alexidis manū amabaz / qd̄ tam p̄
accedebat ad similitudinē tue l̄ce. Repetundarū singu
larem numerū non admittit neq; dicim⁹ nisi repetundaz
et repetundis. verres accusat⁹ ē repetundaz vt de pecu
nijs repetundis. Et cum dico repetundaz subintelligo
pecuniaz. atq; hoc noie om̄ia quib⁹ pecunia constat p̄tine
tur. Est vero accusatio q̄ in eos cadit qui cū erāt in magi
stratib⁹. puñcialib⁹ vt eripuerūt pecunias aut frumētū
aut nauigia aut his similia. vt in primo ad herēniū ma
nifestat. Et mirabilē videm⁹ discretionem inter edes qñ

*Tullius libo actum qd̄ multa
ad nōm quid credidit do
uit legi l̄ras tuas d̄
itaz qd̄ h̄c l̄ras tuis et
p̄filiū meū itineri*

*Repetundarū aliquis tunc
tū d̄ officio suo in h̄
p̄filiū q̄ cuius p̄na q̄ officij
p̄p̄ositiō cadit qd̄ d̄ d̄ pub
l̄ca iudiciū p̄ h̄ capita
le q̄ p̄ totū d̄ gessit ad h̄
quibam p̄na d̄ d̄ d̄
d̄ p̄ntū publicū iudicij
p̄p̄ositiō p̄ h̄*

de p̄filiis

vel templum significat / vel domos humanas Nam hec
 fere ē dīa / qz edes hoim numerū refutat singularē / et dī
 cim⁹ binas ternas quaternas edes. at si p templo acci-
 pit⁹ numerū obtinet singularē. Et in vtroq; numero deter-
 minationē hz: vt in ede mercurij in ede concordie. in ede
 iouis. i. in tēplo. Salustius reliquos in edem concordie
 venire iubet. et in pli duas rectē tres quatuor ve edes dī
 cim⁹. i. duo vlt tria templā vbi p domib⁹ binas ternasq;
 edes posuissim⁹. et his sile ē binas fnas quaternas domos
 Salustius illis binas aut ampli⁹ domos continuare no
 bis larem familiarem nusq; vllum esse.

**De multiplici significatione
 butus verbi confero.**

Dnducit scribenti / luculent⁹: atz vt maiores nrl
 fecerūt verbū illd pfero in orōe locare. Etenim cō
 ferre / ad aliquē se recipe ē aut ad quēpiā pficisci. vt con-
 feram inē ad brāga Licero in lello. quo mortuo me ad
 pontificē scevolā ptuli. Conferre loqui ē. quale illd euā
 gelij qui sunt hī smones quos sil cōfertis Conferre q;
 vtile esse significat. Quintilian⁹. Scio queri etiā natu-
 ra ne plus ad eloquētiā pferat an doctrina. Et idem libro
 scdo de oratoria institutione / mltū hec pietas pferat studio

De potissimam.

Potissimum latinum est. potissime minus Tulli
 us sc me quidē diu cogitantē rō ipa in hāc po-
 tissimū sententiā ducit. vt existimē sapientiā sine eloquen-
 tia parum pdesse ciuitatibus.

De ac et atq;

Cuius libri p dicitur
 fere p ad aduēta nū
 tulisti obtinēs instrūd
 Confere ut p tēplo
 oratore ad hī disciplina
 plurimū pferat ab dī
 affundit

Amicoy dicitur nrl
 vltimū p hōndet p
 quū qui scripsit p p
 me p dicitur p p p
 quū hōnd

alz
 gō
 bō

h
 d
 p

In suo loco p qm pulchram reddit orationem
 Bassilius Miliō vō in clipeo vincto stabat nec de
 pelli ab eo vlla vi poterat. sed resistebat nō sec^o ac statua
 quedā plūbo affixa eandēq; vim: atz sibi vsurpat Bassi
 lius Lū vō improboz hoim mētionem incidit fugiēda
 est illoz imitatio auresq; claudēde nō secus atz ipi ferūt
 vlixem ad sirenū cantōs. Tberentiū miserā me vereor
 ne illud grauius pbedria tulerit: nēue aliozsum atz ego
 feci ac ceperit.

*Quod dicitur lib^o p^o p^o p^o
 hanc p^o p^o p^o p^o p^o
 atz al^o p^o p^o p^o p^o p^o*

*Salustius in Jugurtino si
 al^o p^o p^o p^o p^o p^o
 p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o*

De infinitiuo p pterito impfctō.
 Infinitiuus p pterito impfctō haud sumit inue
 nuste: ill dōq; pceptū tritū ē apd historicos Salu
 sti^o in gugurtino equitare ioculari cursu cū equalib^o cer
 tare Tberenti^o. Tū id mihi placebat: tum vno ore om
 nes oia bona dicē: et laudare fortunas meas.)

*Cito (lib^o) deinde 3°
 lib^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o
 p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o*

De me hercle:

Heracle iuramēti loco: aut dfirmatiōis Tulli^o
 habē vsuevit. sic em̄ apt in eplis scribēdis. Non
 me hercle in hac mea pegrinatione: quicq; libenti^o facto
 qm scribo ad te. Et idē ridere igit inqutes possimus nō
 me hercle facillime. et itē ego mortem forti / me hercle ani
 mo tuli.)

*alzaril
 goud
 by got*

*Quod p^o p^o p^o p^o p^o p^o
 p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o*

De ppe et ppe diem. et ppe modum.

Ecorat oōnē si ppe reie locat. 7 plerūq; vim sibi
 accipit aduerbiū ac sū casu oōnē ingredit^r Tulli^o
 qrtō ad herēniū et ppe ponte sū oculos pcat em̄ nō pcul et
 tpi duent: et loco Tit^o luit^o vt quib^o ab immēso ppe erro
 re. nihil pter arma: 7 naues supessz. vidēt āt valē vt qst
 id quidē satis patet intuētū at ppe diē ē qst ppe ē dies qn
 hoc fiet. Licero in epistolis propediem te igitur videbo

*lib^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o
 p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o*

*Cito lib^o 3° p^o p^o p^o p^o p^o p^o
 p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o p^o*

*Quod dicitur in libro 3° de modis
et modis 9° q^o 1° q^o 1° ad p^o*

Leterum *ape* modum est *ape* mensuram et accipitur *p*
pene sine *ape* cum fuerit aduerbium.)

De falso

Falsum falso est potius quam falsum. sunt autem et
plura in o desinentia inter aduerbia posita ut p
petuo subito crebro. Tulli^o cum ostendit id quod in aliquo
paupere improbo sit. in omnes pauperes id falso et iniuria co
ferri. Salusti^o falso querit de natura sua gen^o humanum
quod imbecilla atque eui breuis forte potius quam virtute regat
Virgilius Italiam tumultus expergefecit terrore subito
Quintilian^o sed ne ad hanc quidem vim pueniri potest aut cito
aut subito.)

*Utrum hinc deinde
so ad id autem
falso opinati. videtur
ferunt*

De antehac et post hac

Antehac est ante hoc tempus: et posthac post hoc tempus
Salusti^o sic erat accensa libidine. ut sepius peteret
viros quam peteret. Sed ea sepe antehac fides prodiderat
creditum abiurauerat.)

De solus et vnus.

Frabile multis visum est quod vnus: atque solus propter adle
ctiuorum naturam post se gratiam exigunt velut suplatia
Quintilian^o ut solus omnino non remittit sibi ut in credibili
or sit. in parricidio cec^o. quam fuit cum videret Itaque dicimus
etiam vnus omnino. pariter ablatum cum propositione ut vnus et solus ex
omnibus vel vnus. et solus inter omnes.)

De male ac bene cogito.

Male cogito ad alterum refertur sciat enim in pnicem al
teri operam dare et non ad se ipsum. Liceret cartha
ginem diu male cogitare non potius timere desinam quam exi

*Dignum antehac et posthac
Dicitur usque ad hunc tempus
autem vero post hunc tempus
tempus in velle et sic de
post hunc et antehac autem*

*Quibus infertur in vno
hinc vno omni potius
colimati*

tu dicitur

*Pi
tu
Pi*

sam cognouero . hoc est non se ipsum fallentem sed in per
 niciem alteri cogitantē. bñ aut cogitare de alteri? utilita
 tate pspiciēdū ē Quintilianus bñ de te cogitare incipio
 Letex ille: et plices oōos: male opinor male sentio male
 iudico male censeo male arbitror hoc ē existimādo erro:
 qz ad me ipm referē. s; male audio ē infamior audies cri
 mina mea Lulio? strariū ē male dico Salusti? in cicero
 nem. rñdebo tibi vt siquā maledicēdo voluptatē cepisti/
 eā male audiendo amittas. Et quasi pñte ē quo ad suū
 significatū bñ tibi pcor bñ de te sentio.)

De secus p aliter.

Secus p aliter exquisitaz facti oōonez et eo q; mō
 plexq; sibi negatiōz gsciscit. Leonard? de areclo
 in comedia sua haud sec? ac equū ē facti. i. non alie quaz
 iustū est. Basili? nō secus ac statua quedā plūbo affixa;
 alia sec? significatio fere nota ē. vt illd psalmi sel? de curs
 sus aquaz idē iuxta de cursus aquaz seu ppe de cursus
 squaz.)

De nominib? diminutiuis putatis
 a pluribus in aster terminatis;

Uti em̄ reputabāt. noia in aster terminata esse
 diminutiua vt pinaster pua pin?. oleaster pua olea pa
 rasiaaster puus parasit?. lōge illd a veritate recedit. quip
 pe imitatorz quandā aut similitudinē p̄cant aliquale. Nam
 pinaster pini bz similitudinē: aut pinū imitat sic oleaster
 oleā imitat aut cū ea similitudinē bz. atz ad siluestrez natu
 ram accedit. sic etiā filiaaster nō paru? ē fili?: sed puign?
 ymitās filii: aut filis filio. ita etiā parasitaster non puu
 lus parasit? s; imitās pasitū. alie em̄ nō dicerēt a comi
 co parasitaster paruni?. Marc? Tulli? p vareno Ierici
 us hñ anthoniaaster ē et accitū: oio solet eē vuluiaaster. t.

Cery hinc lib? 2° in
 aut mali experientat
 (pbi ad alteri fet vicia
 Cery lib? 2° in trol?
 Hicite si de me du cap
 tus et pccu cogitarem

Definitio

Cery lib? 2° de vitiis
 ad p̄cor ad herodid ē qd
 ad q; maled p̄cor / p̄cor p
 aliter

stadi

P hench
 Ric

Key Dain

Pini

ymitat p̄ m̄ lūm

o iij

Les est tely h. h. 2° in
 op̄m̄ qm̄ t̄ antm̄
 ap̄m̄ p̄m̄ ad h̄z ab
 hoc et p̄m̄ p̄

Antonij vulnūq; imitator: Et hunc augustinus appel-
lat philosophastrū nō vt puto puū philozopbū. s; imita-
torē phozū artū duo sūt noīa/q; diminutōis naturā ob-
suant vt ē et surdaster: et caluaster: nō enī plane surdus
est surdaster: s; surdul? vt ita loquar. et caluaster/q; frōte
caluus est nō toto capite.

De iussu et pmissu.

Iussus enī et pmissus in singlarī quartaz vsur-
pant declinationē in plī secūdā dicimus enī ius-
su tuo nō at iusso tuo sic etiā pmissu tuo nō aut pmissu
tuo In plī vero iussa pmissaq; tua. v̄giliu? accipe iussis
carmina cepta tuis. Et iterū ille patrisiussa exequitur.

Quot inter homines et herbas
reciproca transumptio est.

Id speciosū ē in oracōne vt reciproca sit inter
hōies: ac herbas transumptō. sic enī pubentē her-
bam dicim? quē admodū florē etatis: ver; in hoc puiden-
duz est ne: aut inepta fiat vtraq; ex pte: aut nimis remos-
ta vt pulcerime fūius testatur.

De nudius tertius.

Et nudius quartus.

Illud nō est ptermittendū qđ latīe dī nudius
tertius: et nudius quartus: nec vltra repertū est
apud latinos auctores Nudi? scds nō dicim? s; p̄die: et
postridie. neq; nudiu? dicim? quē? quā ego potissimū
causā cēseo. qz sic n̄i dixerūt sic qz et nos dicem?.)

Ne eos quidē sp̄os ad quos scribimus
plī numero alloquamur si quando ad
vnum dumtaxat scribimus.

*Julius infans ac in istis
quod nudius tertius
et qd tu actus et fup*

Primum aduertendum est ut doctos eruditosque
viros sequimur qui inscribendi preceptio dum ad unum
litteras dederunt nunquam vni sunt pluri numero. apud posteros ve
ro tantum cepit abusus / ut nemo latinus putat perficere lit
teras nisi ad quem scribit pluri appellet numero. Cum tamen aper
tissime dicat et in opere suo maiore donat? solecismum esse
Quod si voluerim? ipsam inspicere antiquitatem eamque sequi mul
to est honestius. decoremque inducit maiorem. ut in singulis vni
tate personis retineam? quam ipsi pluralitatez ascribi sic enim
locuti gentiles. sic tullius? non qui a diuo platone didicit sic
aristoteles ac omnes qui vel grecam Nostram vel latinam linguam
et eo modo apud hebreos sicut ut sacri testantur codices. quos
sicuti ambrosius? augustinus? lactantius? hieronimus? basilius? mag
nus et omnes pene docti viri qui perclarum persecuti sunt nomen
in disciplinarum vastigijs. eo quod pacto christus saluator non
cum discipulis suis locutus est. et rursus ipsi cum eo. si euangelio
credere volumus? an ineptum est precor in dominica ora
tione pater noster qui es. Neque qui estis dicere phas est
Neque quisquam ex grossissimis sine vicio arbitraret deum plu
rali numero appellari quia propter dicimus? pater non qui es
in celis presta quesumus domine: non prestate. verum
tamen cum quisquam de se loquitur ipso modestie causa.
vel ut nostri agunt humilitatis vti potest plurali numero! quasi
presidio aliorum fecisset. ut reges principes et magnates
fere cuncti consueverunt. Cum plebs ignara a veritatis aber
rans itinere tali forma eos alloquebatur quod deforme est
atque indecorum. Tum litterarum studiosi et virtutum predi
ca insignibus depressam secuti hominum fecem. Et quod deter
rimum est qui novos iam se gerunt artis preceptores ac con
ficiendi litterarum normam incipientibus tradunt hunc
maxime errorem per se ferunt vni satis claret illos aut parum

aut nihil in humanitatis precepisse doctrina in manib⁹
est carol⁹ et eple sue: atq; alij q̄ plurimi errore hūc imitā
tes. s3 pfecto cauendū ē sanjs ingenijs ne in hoc se 7 qui
dem animi conatu inuoluānt ingeniosissim⁹ aut quisq;
det opam vt doctos habeat autores: non expres cuiusq;
doctrine/ quos sequi velit.) *in wiffen*

De vale.

P. 11. 5.
Ale salutatōz importat recedētis: sicuti aue: autē
salue adueniētis. donat⁹ quidē ac plures alij ex
ponūt illd Thērecij valeāt qui intē nos discidiū volūt. p
perant. absurdū at vidēt tā humanū adolefcētē id patri
suo impcātū fuisse poti⁹ aut vt Laurentio placet abire
importat. quasi dixisse voluisset abeant a nobis/ qui inter
nos discidiū volūt. hoc maxie ex eo claret/ qm̄ i salutatōe
impcātio nō ē. et sub ea certe scātōe tullij⁹ accepisse vidēt
Lū apt Si de⁹ talis ē: vt nulla grā nlla hoim charita
te: teneat valeat S3 neq; tante fuit Licero v^l irreligiōis
v^l imprudentie vt exticiū deo impcāretur.) *Re. q. 1.*

Paulus Nauis arcium Mg^r honorādo
viro Erasmo presbitero arciz baccalario in
Kempnicz vitam agentī dño suo et amico
precipuo S. D. D.

et hab. v. h. p. h.
P^o Dlicitissimū/ nō soluz elegātiarū ad te precepta
scribē quib⁹ exornare posses latinū smonē verū
ētiaz scribēdī doctrinā/ in qua ppositōz atq; adeo manife
stam videres. et cognosceres deniq; quō eple essēt et sub
qua forma dictāde. aggress⁹ sum et nō minutis lucubra
tionib⁹ on⁹ illd tñ iocūditate quadā qñquidē videre mi
hi vis⁹ sū nō mō dignitati tue: sed plurib⁹ q̄ tā sese ad hu
manitatis exercitatiōz applicātib⁹ ingentem inde vilitate

*hanc dicitur de multis
quibus q̄ si p̄taz sequunt
antiquitatz quod audit
dicit q̄ vale sit impcātio
de eo aut dicit eoz
fuisse opinionē qui p̄m
digna leuā p̄taz tū
et p̄taz p̄taz q̄ p̄taz
dicit p̄taz*

*Quid hanc dicitur
dicit dicitur dicitur
m̄ dicitur dicitur*

quid p̄taz p̄taz p̄taz p̄taz p̄taz

Sen. Ruffus
rem esse euenturam. verum enim uero in elegantijs scri-
bendis doctiores sũ excellentioresq; secut⁹ utpote Quin-
tilianũ et cui plurimũ in arte dicendi tribuo Laurẽtiũ de
valla. ita q; in eplis dictãdis tullĩ nẽm sequar. Laspe-
rinũ: enea silueũ: atq; alios. q̃ nõ min⁹ prudent: quã p̃ci-
ne suas dicitarũt l̃ras. eos p̃teribo / qui casu quodã rufit
sine cõtusquã artis p̃sidio in negotiũ hoc 7 p̃ p̃ositiones
seu k̃thegozicas. seu ypoteticas suũ tradentes scribendi
modũ: vnũ ẽ am̃trationẽ inducens. si utiq; p̃ter alioz ris-
tum hãc docẽdi viã inuenerũt / cuiã dialetozorum arguẽdũ
modũ q̃ sũt in p̃positionib⁹ et quidẽ ypoteticis obmittũt
qđ si fecisset manifestior fuisset et magis detect⁹ erroz ip-
soz. Tu ṽo amãtissime Erasme q̃s sup̃ memorauit cla-
ros autozes sequãre / sicq; aĩm inducas tuũ ut lucidũ per-
cipias dictãdi modũ. hoc ẽ ut breues sint quãtũ res ipsa
paciãt ozos ut electas habeas doctõs ab vsu remota vo-
cabula ṽl ex cornuto ṽl alijs collecta obscuris scriptozi-
b⁹ aspnare. qz priuãt scripta lumine. teq; obscurũ: idoctũ
q; demõstrãt. at cũ in eplis tuis facilitatẽ obfuaris / qua
cũq; p̃uenerũt l̃re tue summa laude p̃sequentur.

¶ Modus epistolãdi Mg̃i Pauli Nians

¶ In epistolãdi rõne p̃mum arbitroz bñ cõsideres
quẽ aut velis: aut possis etiã scribẽdi modũ rettẽ-
here. Nã triplex stil⁹ a Licerone descript⁹ grauis videt̃
cet mediocrisq; et attenuat⁹. p̃cipue in eplis caueine vsu-
rib⁹ impar onus assũmas. Ne forte l̃ras tuas in graui
incipias deinde fines in humili qđ victuz late tam patet
vn⁹ sit color et in capite: et termino scriptiõis tue Bra-
uis figura ẽ que am̃plicatõz aut p̃miseratõz exornatio
nẽq; verboz et sñiarum grauitatẽq; p̃ se agẽ videt̃. medi-
ocris ẽ. q̃ p̃stat ex humilioze: neq; tñ l̃ infima: ṽl p̃uulga

*Placet dicitur
dicitur quod
occurrit 7 in
7 in 7 in 7 in*

*Ita dicitur p̃li ad
figura hãc ap̃te
et p̃li in quã ad
ezumũ 7 2° p̃li
7 7 7 7 7 7
7 7 7 7 7 7*

h. 268
tissima attenuata vero est que ad quotidianam sermonem
demittitur et quasi ad infantiam.)

Unc te scire volo hanc esse primam et quidem precipuam
epistolaz diuisionem alia videlicet missiua: alia responsiua
sua Neque vlla repiri potest quin sub aliquo contingat membro. cetero-
rum in multitudine membra hec rursus diuiduntur iuxta varie-
tatem negotiorum de quibus per litteras significandum est. quoniam tam mittentis
quam recipientis in plures assumuntur partes. id tamen aliquantisper
ex sequenti tam sentias figura.

Narratiua
Petitoria
Consolatoria
Monitoria
Preceptoria
Pacificalia
Congratulatiua
Condolens
Deplacitoria
Deceptoria
Minatoria
Reprehensoria
Adulatoria
Amicabilis
Hostilis

Ad petitis forsitan quidnam sit epistola quoniam cognoscere per
diffinitionem oportet. In veteres hoc modo
epistolam describere. ut sit humane lingue facundia vicaria
voluntatis absentium declarata. que potissimum hac ratione
inuenta. Nam hominum generum ita limitibus circumspectum est. ut in
varijs nequit esse pro eodem tempore locis. Lupinum vero nobis fa-
miliaritate. et fauore coniunctis bene esse. de secundis eorum rebus
gratulamur de aduersis condelemus: ipsisque aliquid sepe-
namero manifestare expetimus. et quecumque illiusmodi sunt

cum per nos sp̄s adesse non possumus p̄uenienter cer-
te p̄ eplam deponemus.)

¶ **Alia diuissio epistolarum.**

Triple rurs⁹ aliā eplē diuisioneꝝ quā intelligē ne-
cesse ē / p̄tē ptes ex quib⁹ posthac eplam constare
dicem⁹. eplaz q̄ alia simplex: alia mixta. Simplicē vos
cam⁹ eplam / q̄ vnā tantū intentionē p̄plectit. aut etiam
cā vnā tm̄ fuerit / qz varietatē cause. varietas intēctōis sō
sequat̄ cū primū ad scribēdū impellēs cā sit. et mō p̄tra-
rio mixtā demōstrē eplam q̄ plures sibi afficit / et cau-
sas et intēctōes q̄s exēplo vtraq̄ ex pte cognosces.

¶ **Epistola simplex.**

Up̄lo Liceronis legē rethoricā: quam te habē
correctissimam scio. Luius si copiam mihi legen-
di faceres / summum te amicum meum cognoscerem.

¶ **Mixta epla.**

Ent̄ in mentē mihi emē mō velle Licerōis re-
thoricā s; nullā habeo pecuniā. quā cū vehementē
legē desiderarē attulit p̄turbatōz: et eā p̄ctō / auget qm̄
fr̄is obiit⁹ intulit Te oratū facio si copia tibi pecuniāz ē
slozenū mihi credas / auctozē ip̄m p̄pare possēs sin̄ minū
librū tuū Liceronis accomodas vt satis faciā desiderio
meo i hac impzoba p̄turbatoe mea. quā si velles mitiga-
res dū aliqd̄ ad me scriberes p̄solādī gen⁹ Et nihil eēt in
quo tuum tam officiū amplius requirerem. Vale.

Verum nō in oib⁹ eplis mixtis necesse ē causā multipli-
cem⁹ sept⁹ quidē ab vnā cā ad mixtā intentionēz accedi
m⁹. at dū volum⁹ oia q̄ nos i mixtis eplis mouēt osten-
dere oportuerit cui⁹q̄ intēctōis antea causā p̄mittē si ve-
ro arbitramur satis notā fore affectū n̄m sufficit cā sim-
plex tamen si mixta intentio sequatur hoc modo.

ca
De
De
Careo pecunia te vero nunc pecuniam habere arbitror
qua propter tuam in me rogo societatem florenum mihi credas
pro quo iam rethoricam Liceronis probabo si vero nulla tibi est
pecunia fac mihi ex libro tuo legenti copiam ut lenire dolo-
rem possem quem ob fratris mei obitum subiui atque hoc abs te
etiam atque etiam peto in hoc meroze aliquid solandi generum ad me
scribas: pro quo tibi placitum tri nunc lentescam. *De*
In his enim advertentia habenda est ut per unam alteram
sive quodammodo videatur Namque non coherentes partes siccam
et fere aridam faciunt epistolam. de quibus laci infra dicemus itaque
vero epistolae partes prescribere tentemus ne ex ignotis procedere
videamur.)

¶ Ex quot et quibus partibus
epistola constituatur.

E partibus epistolae diversi sentiunt et quidem diversi
mode non nulli quinque posuerunt et ut reorum huius vel
nullam habent: vel parvam discretionem in et epistolam. et orationem sed
hoc a veritate discrepat. plures enim epistolae. et apud Tullium
reperiunt et apud alios auctores quae unam duntaxat partem. i. inten-
tionem obtinent. sepe vero causa non nunquam conclusio obmittitur
intentio obmitti non potest quoniam necesse est quippiam huic per epistolam
ad quem scribimus scire Sed ne nimium defluat orationem nostram partes
epistolae dicimus tres causam intentionem et conclusionem. has enim omnes
pene epistolae aut expressae existimamus. aut intravertute quadam
continere. id sane ostendemus postea et manifeste quod cum epistolae
subiunxerimus in lucem duces. Nunc cognosce quamquam epistolae
stole partem.

¶ Prima pars epistolae causa:

2-78
Causa est quae scribentem incitat ad scribendum
ut cum aliquid animo succurrit quod ab alio
vel merito habere deberemus. vel iniuste patimur vel

quia ammirationem adducit. aut quodcūq; confirmile sit
id quidē cā ē. Et eo anūcupat noie potissimū. quia illud
est e quo intentio veluti effectus nō nullus oriat. hz em̄ se
natura quasi quoddaz an̄s cā intentio tenēp id quod ex
ea nascitur.

¶ Secūda ps eple est intentio

¶ Secūda ps eple est intentio. hoc aut̄ illd̄ est qd̄
significare volumus? aut qd̄ ab eo cupim? aut qz
solamur amicū scdm̄ qz gen? ipm̄ fuerit eple. nom̄ ē in
tencio sibi vsurpat. vt cū mihi debeas pecuniā quam tibi
crediderim. intencio ē pecuniā restituas. aut si cupis p̄sentem
tā meā. tua videt̄ intentio. qz rogas q̄primū te visitem
Et eo mō de alijs epistolarum generibus.

¶ Tercia ps epistole conclusio:

¶ Tunc percipe tertiā eple partē. quā n̄ri conclusio
nem vocat. Est em̄ aut̄ conclusio: aut p̄sequens. nam
cum illd̄ ex causa et intencioe p̄pter bonū sp̄m̄ aut malum
qz sequit̄ aut sequi videt̄. Nā posita et cā et intencioe quip
piā specie p̄ se ferens. v'l boni vel mali sequi videt̄: verbi
grā si feceris. quod desiderauit: aut abs te impetratus iri
expetui p̄petuo me tibi debitū cognoscā. sub specie ma
li hoc modo. Tu si neglexeris. ac silentio petitionē meaz
p̄teribis dissociet̄ amicitia n̄ra. Illa tibi exemplo mani
festentur.

¶ Epistola exemplaris:

¶ Impleui. ad baccalaratus gradū animus ē me
velle submittere. deficit vero me pecūta. sine qua
etiāsi paup̄imus huiusce gradū nancisci nō poterit. Te
oro. amantissime p̄r: pecuniā velis q̄primū et p̄ p̄sentem

^{Quidam... Velle}
quidem tabellarium mihi dirigere ut ea que honestas ip-
sa rei que oportunitas postulat ^{absoluta} venient tunc (ut consuetudo
fert) expedire valeat. et quoad vita mihi fuerit comes:
vllusque spiritus artus reget meos. a voluntate tua non disce-
dam. Vale.)

gith...
In hac si voles epistola partes plane cognosces. quod ad
gradum se submittere baccalarium intendit/impeditur
aut paupertate efficitur nequit. illud enim est quod ipsum ad scribens
dum compellit. Sua vero intentio est primum sibi pecuniam mittat.
ut honorifice positum suum sicuti moris est ac consuetudinis ad
finem dirigere possit. Illud autem sequens. ut perpetuo ac per vite
sue curriculum voluntati patris per tali beneficio se obtempe-
rauerit. Sed vide aliud exemplum.

¶ Alia iam exemplaris epistola

^{gith...}
Enit ad me Agellus gliconis rogans tua gratia hospi-
talis humanitatem sibi ostendere. feci libens prope
summam in nos. et veterem quidem amicitiam. Is vero cum abs-
cessit rethoricam. Literas mihi surripuit reddens malum
pro bono. Te oratum facio Agellum ipsum vel nuncius quibusdam
vel literis tuis monere aut appellare velis rethoricam mihi restitu-
at cognoscat prestantis munus a me sibi ostensum. Cum vero ne-
glexerit efficaciam huiusmodi nephas suam agnoscat. tunc cer-
te cum pro delicto supplicium feret. Vale.

Bellum gliconis hospitatum propter te quod rethori-
cam mihi deportavit huius epistole causa est. quod te rogo
ipsum amoneas ut mihi restituat intentio. quod si non fecerit
supplicium luat pro delicto sequens

¶ Atque iterum alia.

Bellum gliconis quem meo nomine ad hospitium sus-
cepisti rethoricam tibi deportasse doleo. nec minus

in d. l. g. v. m.
quam si damnum ego ipse huiusmodi subiuissem. Te
horror plurimum. propter eam quae inter nos est consuetudinem ne ama-
rum animam accipias. faciam enim quod primum rethoricam tibi restitui
et atque etiam sentiet non solum in te peccasse verum etiam in me ac
in omnibus qui mihi et familiaritate sunt. et fauore coniuncti
Quod tum abs te impetrauero facies ut te diligere nunquam
cessabo Vale.

hoste d. v. m.
Quod agellum meo nomine ad hospitium susceperis et
ipse tibi rethoricam deportauit doleo causa est epistola. atque
ut propter nostram amicitiam nullam iram accipias quod efficiam
ut tibi restituetur et ipse cognoscet malum suum intentio epistolae
est. Tum quia propter hoc in me officium tuum semper
te diligam conclusio est epistolae.

Uite iam epistolae de simplicibus sunt exempla dubitat
forsitan. quomodo id in complexis aut mixtis possit fieri
in quibus maior est et vis et difficultas. verum ut omnia possis
plane cognoscere eadem sub forma praecedentes epistolas pluribus
intentionibus: ac causis subiungem. Tu diligentiam adhibe
quod difficilius cognosci sunt: et latius requirunt: ampliusque
ne dicam subtilius hominis ingenium.

¶ Exemplaris mixta.

Impleui ad baccalarium gradum dulcissime pa-
rens cupere si pecunia me non impediret hanc vel
dignitatem vel probatoris formam velle nancisci. nulla mihi autem
pecunia est quam res mihi dolore generat. neque illa solum verum etiam
am quod te gemit ferre audio incendium domus nostrae: et obitus
fratris. oro tamen suauissime praesertim si qua tibi fuerit pecunia cum
praesentium tabellatore transmittere velit: ut inceptum stu-
dium et fere completum ad dignitatem reducere valeas: ac
improbam dolorem mitigare possem id facies non modo
cum mihi dirigas pecuniam verum etiam cum significaueris
te ferre modeste et incendium et diu et fratris mortem fac ge-
nitorum perquirere illa abs te impetrauero et quod vite mee

ullus fuerit sensus tibi obtemperabo vale.)

RiPLEX ē huius ep̄le nō solum causa: sed insuper intentio ipsa. siquidē tria mouent scribentem p̄sum/pecunie carentia/ quā habere ad baccalarat⁹ gradū necesse ē. scdm̄ edū incendiū vltimū fr̄is obitus / que patri dolore inferunt. ita etiā/ triplicē obtinet intētio fornam. vtpote pecuniā rogat a p̄re et incendiū equo aiō: et fratres mortem modeste ferat.

N huiuscemodi ep̄las diligentia ē adhibenda vt altera ps vl̄ cause: vl̄ intentiōis ex altera manare videat̄. Ad marie vsu veniet/ si continuatio color ille rethoricalis quā diligentissime obseruet. sine qua nec decē esse poterit. nec modū suū obtinē ep̄la est reuera in litteris scribēdis/ quasi sanguis in humano aut viuo corpore. quare labore p̄spicias/ vt p̄tinuatio alterā sp̄ partem alteri copulet. qđ p̄cipuū mibi videt̄ et cen peclare quod dam munus in condendis epistolis.)

^{scilicet} Dgas vt arbitror que causa sit/ q̄ in Liceronis ep̄lis: aut Casperini tam apte illas ptes non solum in mixtis: verū etiam simplicib⁹ p̄spicere nequeas. ad qđ breuiter respōsurus venio id eē p̄pter magnā i hūa^{scilicet} nitatis studio exercitiā. tam exercitati sūt et tū p̄ se vsū ferūt/ vt nisi et acto quodā iudicio alteram nō possis ab altera cognoscē ptem. Nō vero in meis pot⁹ possis intueri/ hec rō ē qz om̄ia hec incipitiū gr̄a scripserim. et q̄p̄a cillimū potui habē scribēdi modum assumpsi. sic q̄ et tu me rogasti. sic etiā maiorē putauī auditorib⁹ inde vtilitatē euenire haud etiā te latē volo. p̄stantiū ep̄las auroz ita esse p̄fectas. vt in alteri⁹ p̄tis rationē altera pars ingrediē. in quib⁹ nisi magno excellētisq; ingenio quis re

care vbi aut pars vna terminatur: aut alia incipit non
possit hoc manifeste in oib⁹ videri. Liceronis eplis. qre
primū opa dāda ē vt exercitatio robusta fiat: frequēs
q̄ legendi v̄sitatio. Tum oia cognoscem⁹ et ammiratione
quadā a quibus mō deficiū. id vero accidit cū tullij re
thoricam (in qua fons est: et scaturigo quedā) lectitare
incipie.n⁹.

Luianodi ordo sit in ter partes eple
Malis ordo sit in ptibus eple aperiendū cense
m⁹ vñ tibi (vt ego quidē autūmō) nōnihil fruct⁹
eueniat. Nam si naturalē reseruare cursum voluerim⁹
causam primā eple ptem affirmam⁹. quia prima ē nos
mouens. scribentemq̄ impellens. scda intentio / ostendēs
quid ab alio cupimus. et id reuera in om̄ibus sit eplis.
sequēs tanq̄ illd / qd̄ alias sequit̄ vltimū sibi locū sortit
tur verūenimvero v̄sitatiores ip̄i ordinē hūc aliqui puer
tunt tam in cplexis qm̄ simplicib⁹ eplis. eget aut̄ artis
illd et quidē plurime. nisi em̄ aliquānsper ^{sumat} sit. et
p̄sertim in mixtis eplis efficē nequit. ordinē itaq̄ interdū
puertim⁹ vt ul̄ intencionē p̄mo loco: vt cclusionē posue
rim⁹. qd̄ tibi iā in simplicib⁹ ap̄temus mixtas mō prop
ter proluxitatē refatem⁹ verum vsq̄ ad locū earum hoc ē
vsq̄ post artem positam differemus

Epistola in qua p̄mū cōsequens tum in
tentio ponitur nouissime autem causa

Apd̄ me vnq̄ cognosces / tam vtile tibi: tam
q̄ fertile / qd̄ in comodū tuū possit p̄gere nihil profecto
frustra a me postulabis si mō petitionibus meis satisfec
eris qd̄ petitur⁹ venio t̄le ē: vt impiāle mandatū ab im
peratoze p̄ncipib⁹: atz adeo electozib⁹ factū mibi iā m̄te
tere velis. vt possem agnosce (in quo mens opt̄imi cusuf
q̄ suscipit recreatioez) quale eēt cesaris ēga regē vngarie
ap̄positū Nam cum plurimi ad me deferrent hui⁹ te copi

am habere edicti tanta videndi aviditate animus fuit in
census ut hoc ad te nunc tpe p ea materia non scribere
non potui. Vale.

In hac l^{ra} forma primū ponit consequens. qd
ordine quodā naturali postremo locari deberet.
sz artificio quodā nō min⁹ p^ocinne quā rectē p^omo ponitur
Lū intentio que causam merito subsequi deberet. ac vlti-
mo cā ipa q̄ dū suo loco ponit. p^oma eplē ps rectissime
dī. Quippe non satis exercitati frustra seriē illā aggredi
unt qz q̄facillime in errores incidunt qua ppter se ipsū
studiosissim⁹ l^{ra}z quisq̄ erāminet suū valeat. sufficiensq̄
sit ingeniū nec ne. qz meli⁹ est negociū nō incipere qm̄ in-
ceptum turpitudine. nonnulla relinquere.

et hoc scribitur
Epistola in qua intentio primuz retinet locum
conclusio secundum ac vltimum causa.

245 104
Accio te suavissime frater oratum edictuz p̄nci-
pibus ab impatore factum ad me mittē velis vt
ipm̄ quidē illd̄ t̄scribē valeā. qd̄ p virib⁹ erga te libentē
promerebor tāta em̄ vidēdi cupiditas me inuasit vt nisi
nunc p eo ad te scriberē quiescere nō potuissē Vale.

In quo exemplo p^omū intentio posita ē deinde
p̄clusio tum et vltimo quidem causa ipsa

Eplā in qua primū ponitur intentio deinde
causa et vltimo conclusio

245 104
Lūrimū oro dulcissime frater *245 104* l^{ra}z impa-
toris ad p̄ncipes p̄tinens edictū imp̄t̄re mihi ve-
lis: et in hoc vehemēti desiderio mihi nō abesse. quātum
em̄ hāc quidē ipam materiā videre cupio nullis iam sa-
tis vlt̄ v̄bis possē: vlt̄ sermōibus explicare. q̄ si peticio-
nib⁹ meis iā acquiesces quib⁹ vnq̄ modis potuero libē

ter pmerebor Vale:

Attentio in hac epla pmū sibi locū vsurpat tū cā
ponit tū psequēs. ^{Su fuit} Id silr fieri p̄t in mixtis eplis
sz maiore animi conatu. possis tñ exillis apte iā vidē vt
nisi exercitationē studiūq; p̄te feras vl parum posse: vel
nihil efficere in condendendis epistolis.

Vēris vt arbitror in oibus eplis pdicte partes
sint ponēde. Scias em̄ qd nō in oib⁹ exp̄sse ponū
tur eplis sup̄dicte/ptes. m̄ltociens accidit causaz et satis
esse notā: et iustā tū intentionē ponim⁹ obmissa cā pmā
eple p̄tem. vt si manifestū sit me tibi pecuniā credidisse in
scribēdo/ad te lras/statim intentōz accipio. Ut si amā
te fautor te oratu⁹ facio pecuniā quā tibi crediderim cuz
p̄nti nūccio dirigē mihi velis. obmittit crebro cā breuita
tis grā tū p̄fecto cū ^{ambigua} nō fuerit vbi grā siquem
antea rogassē vt cuiuspiā libri mihi copiā faceret. nō ne
cesse eēt si breuitatē amore psequerer/motū ai mei et qd
me impelleret ad scribēdū explicarē tñ/significarē/ libzū
ip̄e mihi cū nūccio mitteret/sicuti pmisissz p̄ quo sue et
ga me amicitie vl in psili: vl maiorē placē vellem. Neq;
etiā necē ē vt sp̄ psequēs in epla ponat et exp̄sse quidem.
nā sepe nūero subditis scribūt sup̄iores ip̄i nō adiūgētes/
quid in aut boni sequit: aut mali. hoz eple mādata sūt/
que subditos recipē oportuerit. atz etiā cū oio nobis fa
miliarite. ac psuetudie diūctis significam⁹ psequēs obmit
titur nō p̄terea qz ps eple nō eēt: sz qm̄ dubiū nō ē nobis
quā efficiāt illud quidē ip̄m qd epla exposcim⁹ et ea p̄te
qm̄ intentionē uocamus/tametsi cuz ad ignotos: aut ad
eos scriberem⁹ quorum voluntas fidesq; nobis satis nō
eēt p̄specta explicarem⁹ in cōsequēte quid boni eēt quid
ue mali inde secuturum: quod incitaret eos vt pmptio
res forent paratioresq; ad acquiescendū petitionib⁹ nris

Alterum de causa ut planius intelligas / id vnum auribus
bus percipe. quod in prima epistolae parte praesertim longiore factus
seu propositus ponimus praecedente Narratione quod factus siue pro-
positus confirmatione potest: et aliquando confutatione corroborari
non tamen necessario illa semper in epistolis ponuntur quandoquidem
plures reperiuntur et a Tullio scriptae sunt expressae. et factae: et con-
firmationis eiusdem. verum ad omnes plurimum conducunt quia
propter in prima ad Ciceronem Tullius ipse late de hac de-
minat materia: Nihilominus exemplo id tibi declaramus

Epistola exemplaris:

Um frater meus minor natu ad litteras se confer-
ret studij causa Critibalis. subditus tuus. in via pu-
blica eum interfecit quod magnus scelus sit patet ex eo cum nemini
liceat hominem interficere. Et propter fraternam caritatem nequa
quod mihi sit tollerandum quod propter te horum hominum capias: atque
in vinculis cathenisque quam diligentissime custodire facias
quousque ventam praesidiisque iuris implores et de eo. summam
supplicium. illud erga te omni benivolentia cognoscas: para-
tusque fuero in obsequiis tuis. Vale.

Um fratrem meum propter studium ad litteras proficere
praenarratio est. quod interfecit est a Critibali factum ip-
sum appellat. quod autem magnus est scelus et mihi non tollerabile
propter fraternam caritatem confirmatio. Tum intentio sequitur
et consequens. Secundum hanc velim formam tuas dicitares episto-
las. Quod si hanc formam sequi forsitan facile nequiteris fac-
causam meliorem quam poteris pacto: Illud praeterea dico quod plus
ad omnes pertinet et narrationem ipsam et confirmationem et confuta-
tionem autem quam ad litterarum dictata. Porro Ciceronis sen-
tentia est. omnes vincendi rationes oratoris ipsius in confirmatione
et confutatione collocatam. omnes autem conficere maioris
negocii est: eoque exercitatione quam maxima

T vnum velim intelligas / clarus sis et maxime
apertus circa intentionē tuā Nam illd q̄ mar-
cus Licero de narratiōe p̄cipit id quidēz etiam in eplis
faciendis de intētiōe obſuādū est. quare hoc qz tota litte-
raz vis intētiōe explicat̄. Igit̄ videbis ne obscurus sis:
ne intricat⁹ ne longas facias ozoēs et inuolutas lumine
carētes! qd̄ in elegacijs ē a nobis p̄hibitū: Nam oēs fe-
re Nubilosas scribētes epl̄as sese ostendūt / aut / paz per-
cepisse: aut nihil in humanitatis studio! qd̄ vicium mag-
nope cauendū est.

q. p. p. h. e. l. t.

Lterum est qd̄ te apprime cauē velim. ne subſto
ab intētiōe tua recedas. Nā talis celeritas inten-
tionē dimittēdi / efficit vt estimat̄ te nō magnipendē illd
p̄ quo scribis. vtz cū quadā digressionē vt tñ facile i id
qd̄ exposcis ab alio regredi possis. qd̄ sic vt dicas in calce
intentiōis fac em̄ vt spes inte mea nō frustret̄. Spero te
ex auditurum peticiōes meas. aut hūjs cōsiltēs posueris
clausulas: quod plane cernes in epl̄a sequenti:

ap. p. p. h. e. l. t.

in. d. m. e. d. e.

Epistola exemplaris.

Epius te rogabā. epl̄is tuis. atqz adeo locundis
me alloquereris: nūc at tardiuscul⁹ scūs oio ma-
nus abstrahis tuas a scribēdi rōe. qd̄ mihi magnū videē
eē argumētū amicitia n̄am / infirmiorē eē qm̄ quondaz
erat; q̄ si eadē ē peto ad me l̄ras dare nō recuses inquit
quib⁹ familiaritatē n̄az robustā eē cognouero. quid em̄
humanā pl⁹ p̄firmat p̄iunctionē quā l̄raz assiduitas quaz
abs te vehementer etiā: atz etiā rogo. fac peticiōes mee
locū apd̄ te obtineāt. q̄ cū feceris nihil erit qd̄ vnq̄ fru-
stra a me postulabis. Vale.)

p. m. m. l. a. n. g. s. m.

u. d. m. e. d. e.

Quod si rectē p̄siderabis. animaduertasqz intētiō-
nem videbis digressionē quādā ab ip̄a intentio-

ne tum rursus redittonem per hoc verbum fac. Incipit
em̄ intētiō q̄ si eadē ē peto ad me l̄as dare nō recusas.
tū paulisp̄ se insinuat digressio in quib⁹ familiaritatē no
stram robustā eē cognouero vehemētī⁹ vō cū dī quid em̄
humanā plus p̄firmat p̄iūctionē qm̄ l̄arum assiduitas
Nūc aliquātulū se intermiscet regressio vbi dī qm̄ abs te
vehemēter etiā atz etiā rogo p̄ oīo hoc verbum fac :
De digressione et regressione.

Ed nutantē forsitā: et facillantē p̄ te animū dux
Lū de digressiōe locutussū ⁊ regressione. quō spe
cies illas p̄ditionesue p̄fectē cognoscas. audi nunc attente
illa vt vis apte cognosces. exponā p̄ ingenij virib⁹ / effi
ciamq; vt spero sine difficultate intelliges Nēpe digressio
nē vocam⁹ intentiōis p̄ticularē q̄ aberrāre aliquo mō et
vim quodāmodo etiāsi nō facit p̄sequētis asciscē videtur
ea aut̄ quasi p̄firmatōz p̄stat nōnullam ip̄i intētiōi. vt vl
delicet vl̄ honesta videat̄ vl̄ iusta petitiō n̄ra. vl̄ intētiō
nis p̄positū. atz vt alij p̄firmatōz in cā putāt necessarias
sic q; et nos ⁊ quidē pluris censem⁹ ip̄am eē iintentōe col
locandā Lur hoc quia maior vis in pte ē qm̄ intentiōz
nūcupam⁹ / qm̄ ē in ip̄a cā. q; p̄ temetip̄m facile cognos
ces. dū p̄sideres que ab eo ad quē scribim⁹ in intētiōe ex
plicari. Sz digressio in duo mēbra p̄sumit in p̄fectam vi
delicet et in imp̄fectā p̄fectā voco q̄ paululū ab intentiōe
declinat. ita vt vix de notari possit. et cōfirmatiōi p̄fecte
q; digressiōi viā p̄parat. vt in sup̄ dicta epla Lū em̄ dī
in quib⁹ familiaritatē n̄ram robustā eē cognouero. q; si
clausulā illā bñ p̄spicies apparebit tibi quasi velit ad p̄se
quēs accedē. q; tñ nō facit. dico at̄ p̄tem illā intētiōis dis
cedere aliquātulū ab intētiōe qz ab eo qd̄ petim⁹ videli
cet ad nos l̄as dare nō recuset: verūtm̄ p̄firmat. hoc est
approbat nos ab eo ad quē scribim⁹ suas vehemēter ⁊

litteras desiderare: perfecta digressio est que aliena quo
dā modo videt ab intentione: tamen si ps ipsius fuerit sed
inducit: honestatē quādā vtilitatē: aut quipptā aliū se
cūdū q̄ ipm fuerit negociū. qua ppter nō immēto teu cō
firmatōz quādā intentōis appello. eā ptem in precedenti
cernes eplā / cū em̄ dī quid humanā plus confirmat con
functionē quā līaz assiduitas. vides em̄ aperte hāc fere
intentionis ptem ab ipā discessisse intētionē. s; pbat vtili
tatē eplaz si vltro citroq; inter familiares mittant Et de
digressionē sufficiūt.)

in bellis

ad gratiam huius

velut atq; huius ad vltimū

in d. g. g. g.
Vdo aut ad regressionē accedā / que alterū dī
sionis mēbzū est: attēde diligent / quā tibi rē ape
rire elaboram? spero magnū inde comodū tibi ac ceteris
euentuz. eoq; magis qd̄ soli int̄ alios eplaz scriptozes et
digressionē duxim? et regressionē ad intentionē. fore ne
cessariā. Est aut̄ regressio / *ab abcessio* ab ipā digressiōe / et re
dicio p̄ insinuatōz. ad intētionē Rctē quēadmodū digres
sio p̄mū latent ab intētiōe serpe videt̄ ita q̄ regressio a
digressiōe: et rurs? appropināre ad intentionē. Ea q̄ i duo
diuidit̄ mēbzū / pfectā et impctā voco at̄ impctā q̄ rurs
sua occulte ad intentionē reuertit. et vltimū pfecte munit
regressioni. id satis p̄z si eplam exemplarē hñ dijudices
Nū em̄ dī quā abs te vehement̄ etiā atz etiā rogo digres
sio fit ad intentionē. et quāuis satis ē apta tñ plerūq; in
mktis eplis et p̄sertim Liceronis tā latēs ē principioz
abditā vt nisi magna difficultate cognoscere nō possis:
pfectam puto regressionē q̄ oīo id qd̄ prius intentionis
principiū cupiebat aut fieri voluit postulat: fit sepe nume
ro p̄ hoc verbū fac: aut psile fac peticiōes mee locū apud
te obtineant Spero em̄ p̄ces meas exaudies Non dubi
to quin satis facies desiderio meo Et iam de regressionē
hactenus ;

officium huius

in festo

De salutatione

Salutationem nonnulli partem arbitrantur epistolae. que si est minus principalis reputatur. multae sunt epistolae: et quidem proplete in quibus saluatio non est. hostiles litterae expertes sunt saluatiois puto illas: qui bellum indicere solet. quod non optant hostibus salutem: potius incommodum Tu tamen breuiter proplectere qualis sit Liceronis nostri saluatiois doctrina Inquit in epistolis suis salutem plurimam dicit. quam ego apud omnes vidi litterarum scriptores saluatioem: qui bene atque vtiliter epistolas nobis tradiderunt. propter quod in epistolis caroli lauontensis quae volumine quoddam epistolarum in lilio (vt ayunt) collegit nouasque inuenit saluatioes tam elegantes vt interdum non modo ab ornatu: ac maiorum consuetudine recessit: verum etiam latinitate declinavit. sed vt rethor erat sic quoque scripserat Tu Licerone sequaris velim: aliosque proclaros auctores Et quos salutaere uoles ad eos dices salutem plurimam dicit atque illam etiam amoueas abs te opinionemque putat superiores non esse saluandos. equidem pueriles se ostendunt. quid obsecro est saluatio an aliud quiddam quam salutis adoptio? Quis vnquam tam fuit arrogans aut ex regibus: aut principibus. quam reliquis quorum magna uel est potestas. uel quodam fuit qui non gratanter suscepisset a subditis salutis adoptioem? Cur sacra pro statu petit: et spirituali: et seculari ecclesiae. haec omnia fiunt ut superioribus nostris bene precemur. pauperes sunt si euangelio credere uolumus / quos deus exaudit: quos diligit: quas obres superiores salutare non tantum licet sed debemus quod et ad hoc astricti sumus? Nec quisquam sane mentis ut ego quidem arbitror dum saluatiois vim intelligit salutare superiores prohibet.)

Alutem plurimam dicit. Si quod haberem con
solandi gen^o. maximope studerē. id in hac dura
tibi et pene intollerabili aduersitate ad te scriberē effice
remq; animū tuū curis oppressū alleuarē: nūc vero et fle
tus adest. et lamentatio p̄xima cū fortunam video tam
majestidā ēē: tanq; int̄p: nam indignos plerumq; fouet
atq; extollit. p̄ios ip̄os et humaniores dēp̄mit. atq; pessun
dat. s; quid accuso fortunā q̄ suis vit̄ morib^o: suaq; cō
suetudine vt libz. blanda ē huic: acerba alteri! in his que
fluxa sint et caduca. at virtutē p̄bitatemq; et bonas ar
tes. nec eripere nec daē cuiq; p̄t. plures em̄ ex maiorib^o
que fortuna attulit sponte abiecerunt. theban^o summus
ille vir ingens auri pond^o in mare cōiecit. blas patris ex
pagnata letus abire voluit. ceteris ml̄ta deportantibus
psulentib^o. vt et ita faceret ego uero inquit fatio! Nā oīa
mea mecū. qui vn^o ē septē grecoz sapientib^o hec ludibzia
speruit. Alijs forte corpe detensus sum si culpa tua nimi
rum doles. si innocēs gaude pluriuum. ac letare. quid
ita: nam p̄ his merita suscipiem^o indefinentia. exēplo no
bis sint p̄tinentissimi viri quondā vixerūt. quotiens op
pressus socrates derisus illu^o! nūq; sibi arrisit fortuna:
plato (qui fuit p̄horū maxim^o) infuitutē rapt^o. pitago
ras vagari cōpulsus Tullius eloquentie aureū flumen
patrie defensor: hō immortalis ingenij anthonij gladio
interēpt^o ē. scipio african^o i exiliū miss^o! cui^o p̄clara faci
nora. oīs etas: seculūq; p̄bat. atq; cōmēdat quid si ad he
breos descendam^o? indicendā ferme sanguinis effusione
reperiem^o quot p̄coz sepenumero p̄phete mactati trucidati.
vt et aliqñ cruoz sanctorū vīroz fluere in plateis: vīf
q; publicis vīsus ē: p̄secutus ē: fugat^o proscrip^o accusa
tus crebro dei p̄plus Johs baptista decolatus! quē p̄cur
sozem sibi filius hoīs eligit. quid de inceps: cruce dam
natus x̄ps. p̄ris verbū: ac splendor eterne lucis. apostoli

om. bestia

unus

an catho. v. d. inf.

omnes multis infur̄s affect̄ et plerūq̄ turpissima mor-
te vita priuati. sic em̄ agnum sequunt̄ quocūq̄ ierit. in-
cedunt vestitu pp̄rio colorato sanguie deferentes milita-
res in trono aureolas. hoc decus. ille honoz iustis est. vt
arbor iuxta decurs̄ aquaz plātata florent in tabernacu-
lo iustoz. quid mali? qui omne ius equūq̄ pueritur. et vt
pulis. quē flatus ventoz huc illucq̄ pellit motant̄ nihil
stabile h̄nt vbi consistūt. tanq̄ p̄cipites rapiuntur. quasi
impetu quodam impūssimis cogitationibus suis. crede
inqm̄/ nulla quies talib̄ nullū gaudiū si cognoscē ac p̄pe-
intueri sese voluerint. cōsciētia in m̄da p̄mones inhonesti
opa quauis plena sunt fraude. et malicia. scelera ipsozū
velut furie infernales ante oculos versant̄. vident iniqui-
tatem eoz. et tanq̄ insani debachantes improbitatē cog-
noscunt patientissime quidē aures magni parētis sūt s̄z
impunctus incastigat̄ peccatoz euaserit nemo s̄z hec ha-
ctenus. vnū tamen vehementissime ammiranduz est/ vt
plerumq̄ illi tanta sunt hoīm sub auditōe diuiciuz digni-
tatem occupant: prozsusq̄ aggrauāt. a quibus miserabi-
liter tuuz iusticia pessundat̄ pupilli conculcantur et vidue
omnesq̄ min̄ oris condicionis homines verantur. **M**i-
ra dei bonitas q̄ tantā flagicioz licentiā admittis tantā
scelerum sentinam: ac oīm maloz p̄luentiam. nā rudis
eruditum: ignarus doctū: stolidus prudentez impugnat
ac p̄sternere laborat. p̄iunctissime fautor/ patientiā com-
prestes quandā/ necesse est. et si animo volues eruditissi-
moz facta e quo p̄iimo: bonoz sustinebis. **Vale.**)

De titulis.

Et titulis parum loquor quanq̄ eos scire necesse
sit. qm̄ eoz forma satis exp̄ssa ē in **W**ilhelmo:
Sophonensi. apte loquitur de titulis status vtriusq̄ hoc

ut spiritualium: et secularium. hunc sequere et quasq; pō
eris formare titulorum suprascriptiones.

Conclusio.

Albes Erasme quā ego disciplinam ad conficiē
das lras nozmaz censeo. in qua dum exercitatioz
fueris non minus lucidas scripseris qm̄ ornatas eplas
Sed vnum intelligas volo/neminem inscribendi pcepti
one. aut p̄gredi posse: aut ad vastigiū scandē nisi labore:
qz adeo ingenti insudauerit. quē si non aspernaris sen
citas et tantū p̄ficere quantum nec vnq̄ cogitare ausus
fuisse. Vale suavissime fantoz.)

Handwritten text at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side. The text is mirrored and difficult to decipher due to fading and bleed-through.

Handwritten text, possibly a title or section header, located in the upper middle portion of the page.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. The text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page.

41335

